യൂണിറ്റ് 5

ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം: അടിസ്ഥാനാശയങ്ങൾ

Y3U6R4

ഉള്ളടക്കം

I. ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ അർഥവും വ്യാപ്തിയും
- ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും
- ഭാഷയും സംസ്കാരവും

II. മനുഷ്യന്റെ ആശയവിനിമയം
- ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയ വിനിമയത്തിന്റെ പ്രധാന സവിശേഷതകൾ
- ഭാഷയും ചിഹ്നങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും
- ഭാഷയും ശരീരശാസ്ത്രപരമായ രൂപാന്തരവും

III. ഭാഷാഘടനാശാസ്ത്രം
- ഭാഷയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ

IV. ഭാഷാചരിത്രശാസ്ത്രം
- ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സിദ്ധാന്തങ്ങൾ

V. ഭാഷയുടെ ആർജനം

VI. വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം
- ശരീരഭാഷ
- അടുപ്പം
- സമയോപയോഗപഠനം
- സ്പർശനം

VII. സഹഭാഷ

VIII. ഭാഷയുടെ നഷ്ടപ്പെടലും വീണ്ടെടുപ്പും

ചിത്രം *5.1* - ഹെലൻ കെല്ലറും ആനി സള്ളിവനും

“ചുറ്റും നിറഞ്ഞരിക്കുന്ന ‘ഹണിസക്കിൾ’ പുഷ്പത്തിന്റെ സൗരഭ്യത്തിൽ ആകൃഷ്ടരായിക്കൊണ്ട് ഞങ്ങൾ താഴെ കിണറ്റുപുരയിലേക്കുള്ള വഴിയിലൂടെ നടന്നു. ആരോ വെള്ളം കോരുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അധ്യാപിക എന്റെ കൈപിടിച്ച് ആ ജലധാരയുടെ അടിയിലേക്ക് വച്ചു. തണുത്ത അരുവി എന്റെ ഒരു കൈയിലേക്കു പ്രവഹിച്ചപ്പോൾ അവർ എന്റെ മറ്റേ കൈയിൽ ആദ്യം പതുക്കെയും പിന്നീട് വേഗത്തിലും ‘വാട്ടർ’ (WATER) എന്ന പദത്തിന്റെ അക്ഷരങ്ങൾ എഴുതി. ഞാൻ നിശ്ചലയായി. എന്റെ എല്ലാ ശ്രദ്ധയും അവരുടെ വിരലുകളുടെ ചലനങ്ങളിലേക്കുതന്നെ കേന്ദ്രീകരിച്ചു. പെട്ടെന്ന് എനിക്ക് മറന്നുപോയ എന്റെ ചിന്തകൾ തിരികെ വരുന്നതുപോലെയുള്ളൊരു ഉൾപ്പുളകമുണ്ടായി. ഭാഷയുടെ നിഗൂഢത എങ്ങനെയോ എനിക്ക് വെളിപ്പെട്ടു വരുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ ഞാനറിഞ്ഞു, W A T E R എന്നത് എന്റെ കൈയിലൂടെ

ഒഴുകുന്ന തണുത്ത അദ്ഭുതവസ്തുവാണെന്ന്. ആ ജീവിക്കുന്ന വാക്ക് എന്റെ ആത്മാവിനെ ഉണർത്തി; വെളിച്ചം, പ്രതീക്ഷ, സന്തോഷം എന്നിവ നൽകി. എന്നെ സ്വതന്ത്രയാക്കി .....

ഞങ്ങൾ വീട്ടിലേക്കു തിരിച്ചു വന്നു. ഞാൻ തൊടുന്ന ഓരോ വസ്തുവും ജീവൻകൊണ്ട് തുടിക്കുന്നതായി തോന്നി. അതിനു കാരണം എന്നിലേക്കെത്തിയ അപരിചിതമായ ആ പുതിയ കാഴ്ചയിലൂടെയായിരുന്നു ഞാൻ എല്ലാം കണ്ടത് എന്നതായിരുന്നു".

അമേരിക്കൻ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകയും കാഴ്ച - കേൾവി പരിമിതരുടെ ഇടയിൽനിന്ന് ആദ്യമായി ബി.എ. ബിരുദം നേടിയ വ്യക്തിയുമായ ഹെലൻ കെല്ലറുടെ ജീവിതാഖ്യാനത്തിൽനിന്നുള്ള വരികളാണിവ. ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യകാലത്ത് ബാധിച്ച പനിയെ തുടർന്നാണ് ഹെലൻ കെല്ലർക്ക് കാഴ്ച - കേൾവി പരിമിതിയുണ്ടായത്. എങ്ങനെയാണ് ഭാഷ ചിന്തയെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചത് എന്ന് അവർ ഇവിടെ വിശദമാക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ പ്രശസ്ത സാമൂഹികപരിഷ്കർത്താവും എഴുത്തുകാരനുമായ വി. ടി. ഭട്ടതിരിപ്പാട് 'കണ്ണീരും കിനാവും' എന്ന ആത്മകഥയിൽ ഇതുപോലൊരു സന്ദർഭം വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അദ്ദേഹം മലയാളഭാഷ എഴുതാനും വായിക്കാനും പഠിച്ചത് വളരെ വൈകിയാണ്. ഒരു പെൺകുട്ടിയുടെ സഹായത്താലാണ് അദ്ദേഹം മലയാള അക്ഷരമാല പഠിച്ചത്. ശർക്കര പൊതിഞ്ഞുകൊണ്ടുവന്ന ഒരു പത്രത്തിൽനിന്ന് ഒരു വാക്യം എങ്ങനെയൊക്കെയോ ആദ്യമായി വായിച്ചെടുത്തു. അത് ഒരു കോരിത്തരിപ്പിക്കുന്ന അനുഭവമായി അദ്ദേഹം വിവരിക്കുന്നു.

മേൽക്കൊടുത്ത സന്ദർഭങ്ങൾ ഭാഷയുടെ പ്രാധാന്യം കൃത്യമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

- നിങ്ങളെപ്പോഴെങ്കിലും ഭാഷയുടെ ഈ നിഗൂഢശക്തി അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? നിങ്ങൾ ക്കെപ്പോഴെങ്കിലും ഭാഷയുടെ പരിമിതികൾ അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ? അവ ഗ്രൂപ്പിൽ പങ്കുവയ്ക്കുക.

ആശയവിനിമയത്തിന്റെ ആദ്യരൂപമായി വ്യത്യസ്ത തരത്തിലുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിച്ചാണ് നാം ശൈശവത്തിൽ നമുക്കു ചുറ്റുമുള്ള വസ്തുക്കളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ആശയ വിനിമയത്തിന്റെ ആദ്യരൂപമാണത്. പിന്നീട്, ഭാഷ ആർജിച്ചെടുത്തതോടെ നമ്മുടെ ആശയവി നിമയം കൂടുതൽ കൃത്യവും വ്യക്തവുമായി. മനുഷ്യൻ സാമൂഹികജീവിയായതിനാൽ, കൂട്ടായ സാമൂഹികജീവിതത്തിന് അംഗങ്ങൾക്കിടയിലുള്ള പാരസ്പര്യം വളരെ അനിവാര്യമാണ്. അതിനാൽ സമൂഹികജീവിയെന്ന നിലയിൽ ആശയവിനിമയം നടത്തേണ്ടത് അത്യാവശ്യമായി വരുന്നു.

- നമ്മളെങ്ങനെയാണ് മറ്റുള്ളവരുമായി നമ്മുടെ ആശയങ്ങളും വികാരങ്ങളും പങ്കുവയ്ക്കുന്നത്?
- മൃഗങ്ങൾ നമ്മളെപ്പോലെ ആശയവിനിമയം നടത്താറുണ്ടോ?
- മനുഷ്യന്റെ ആശയവിനിമയം എങ്ങനെയാണ് വ്യത്യസ്തമാവുന്നത്?
- എങ്ങനെയാണ് ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയം ആരംഭിച്ചത്?

ഈ അധ്യായത്തിൽ നമ്മൾ ചർച്ചചെയ്യുന്ന രസകരമായ ചില ആശയങ്ങളാണിവ.

നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാന മേഖലയായ സംസ്കാരത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണയില്ലാതെ പൂർണമാവുകയില്ല. കാരണം, ഭാഷ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു അവിഭാജ്യഘടകം തന്നെയാണ്.

I. ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം: അർഥവും വ്യാപ്തിയും

(Meaning and Scope of Linguistic Anthropology)

ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം (Linguistic Anthropology) അഥവാ ആന്ത്രോപോളജിക്കൽ ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ് (Anthropological Linguistics) എന്ന പദം ഇന്ന് വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ മനസ്സിലാക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ ജീവശാസ്ത്രപരവും സാംസ്കാരികവുമായ മേഖലകളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ഭാഷയെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്ന നരവംശശാസ്ത്രശാഖയാണിത്. പ്രത്യേക സംസ്കാരങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി ഭാഷയുടെ ഘടന, അതിന്റെ ഉപയോഗം, ഉദ്ഭവം, വികാസം, വർഗീകരണം എന്നിവയാണ് ഇതിൽ പരിശോധിക്കുന്നത്. ആശയവിനിമയത്തിന്റെയും സാമൂഹിക ഇടപെടലിന്റെയും പ്രാഥമികമാധ്യമം എന്ന നിലയ്ക്ക് സാമൂഹികജീവിതത്തിന്റെ അവിഭാജ്യഘടകമായാണ് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭാഷയെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്നത്.

> ***ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം***
>
> *ഒരു പ്രത്യേക സംസ്കാരത്തിൽ ജനങ്ങൾ എങ്ങനെ ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നു എന്നതാണ് ഭാഷാ നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ വിഷയം. വളരെ കുറച്ച് മാത്രം ജനങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നതോ വാമൊഴിയായി കൈമാറ്റം ചെയ്യപ്പെടുന്നതോ എഴുതപ്പെടാത്തതോ ആയ ഭാഷകളാണ് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത്. എഴുതപ്പെടാത്ത രീതിയിലുള്ള ഭാഷ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന വഴികൾ വികസിപ്പിക്കുക എന്നതും ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്ര പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ചില ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭാഷാചരിത്രശാസ്ത്രത്തിന്റെ (Historical Linguistics) പരിധിയിൽ വരുന്ന, അന്യം നിന്നുപോയ ഭാഷകൾ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കുന്നതിലും നിലവിലുള്ള ഭാഷകളുമായി അവയുടെ ബന്ധം പുനർനിർമിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുന്നു.*

ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും (Linguistic Anthropology and Linguistics)

ഫീൽഡ്വർക്കിലൂടെ ദീർഘകാല പങ്കാളിത്തനിരീക്ഷണം അവലംബിച്ചുകൊണ്ടുള്ള രീതിശാസ്ത്രമാണ് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഈ രീതിശാസ്ത്രംകൊണ്ട്, ഭാഷയും മറ്റ് ആശയവിനിമയരീതികളും എങ്ങനെയാണു സംസ്കാരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ പരിശോധിക്കുന്നു. അധികാരബന്ധങ്ങൾ, പ്രത്യയശാസ്ത്രം, വർഗം, ലിംഗഭേദം, വംശീയസ്വത്വം എന്നിവയെയെല്ലാം, ഭാഷയും മറ്റ് ആശയവിനിമയരീതികളും എങ്ങനെയാണ് പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് എന്നും ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. പ്രശസ്ത അമേരിക്കൻ ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഡെൽ ഹാത്വേ ഹൈംസ് (Dell Hathve Hymes)നിരീക്ഷിച്ചതുപോലെ, ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രമെന്നത് നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലെ ഭാഷണത്തെയും ഭാഷയെയും കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് (1963:277). ചുരുക്കത്തിൽ ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രമെന്നത്, ഭാഷയെ സാംസ്കാരികവിഭവമെന്ന നിലയിലും സംസാരരീതിയെ സാംസ്കാരിക പ്രവർത്തനമെന്ന നിലയിലും പഠിക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാണ്.

എന്നാൽ ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം, വികാസം, വർഗീകരണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്ന മേഖലയാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രം (Linguistics). ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ (Linguists) മിക്കവാറും വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളെക്കുറിച്ച് വിവരിക്കുന്നതിലും അവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഓരോന്നിനെയും വ്യത്യസ്ത ഭാഷാകുടുംബങ്ങളിലും ഉപകുടുംബങ്ങളിലുമായി വർഗീകരിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. പത്തൊൻപതാംനൂറ്റാണ്ടുവരെ ഈ പഠനത്തിന്റെ ശ്രദ്ധാകേന്ദ്രം ക്ലാസിക്കൽ ഭാഷകളായിരുന്നു. ഈ വിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശാഖ ഭാഷാവിജ്ഞാനം (Philology) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ടു.

ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും പൊതുവായി പലതും പങ്കുവയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും, മറ്റു ചില മേഖലകളിൽ ഇവ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രം ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയാണ് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം ഭാഷയെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്നത്. ഇതിൽ ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം, വികാസം, വർഗീകരണം എന്നിവയെ സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത തലങ്ങളുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാണ് പരിശോധിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഭാഷാശാസ്ത്രം ഭാഷയെ, ഭാഷയെന്ന നിലയിലും ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള മാധ്യമം എന്ന നിലയിലും മാത്രം പഠിക്കുന്നു. ഇത് ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം, വികാസം, വർഗീകരണം എന്നിവയെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടല്ലാതെതന്നെ അമൂർത്തമായ രീതിയിൽ വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. മാത്രമല്ല ഭാഷാശാസ്ത്രം നരവംശശാസ്ത്രരീതികൾക്ക് ഒട്ടും പ്രാധാന്യം നൽകുന്നുമില്ല.

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്താം

1. ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെയും ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെയും തനത് സവിശേഷതകൾ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ട്, വിട്ടുപോയ ഭാഗം പൂരിപ്പിക്കുക.

ഭാഷാശാസ്ത്രം	**ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം**
ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം, വികാസം, വർഗീകരണം എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനങ്ങൾ	....
....	ഭാഷയുടെ പഠനത്തിനായി വംശീയ വിവരണ രീതിശാസ്ത്രസങ്കേതങ്ങളെ കൂട്ടിയോജിപ്പിക്കുന്നു.
....	....

2. ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം എങ്ങനെയാണ് നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ മറ്റു ശാഖകളിൽ നിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് എന്നു പരിശോധിക്കുക.

ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയമാണ് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ കേന്ദ്രവിഷയം എന്നതിനാൽ ഭാഷയെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്.

- നിങ്ങളെപ്പോഴെങ്കിലും ഭാഷയില്ലാത്ത ഒരു ലോകത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

ഗ്രൂപ്പുകളായി 'ഭാഷയില്ലാത്ത ലോകം' എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി ഒരു റോൾപ്ളേ അവതരിപ്പിക്കാം.

അത്തരം ലോകത്തിൽ മനുഷ്യജീവിതം ഇന്നു നാം ജീവിക്കുന്ന രീതിയിലായിരിക്കില്ല എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാവും. മാത്രമല്ല, ഭാഷയെന്നത് ആശയവിനിമയത്തിനുള്ള മാധ്യമം മാത്രമല്ല, സംസ്കാരത്തിന്റെ വികാസത്തിനും കൈമാറ്റത്തിനുമുള്ള വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഘടകം കൂടിയാണ്. മറ്റൊരർഥത്തിൽ സാംസ്കാരവാഹകമാണ് ഭാഷ.

സാമാന്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട അർഥങ്ങളുള്ള പ്രതീകവ്യവസ്ഥയാണ് ഭാഷ. മനുഷ്യൻ വികസിപ്പിച്ചെടുത്ത ഏറ്റവും ശക്തവും വഴക്കമുള്ളതുമായ ബൗദ്ധിക ഉപകരണമാണിത്. ദൈനംദിന ജീവിതത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിന് ഭാഷ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. വംശവിവരണശാസ്ത്ര (Ethnography) പഠനത്തിന് നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് ജനങ്ങളുമായി ഇടപെടേണ്ടിവരും. ഈ ഇടപെടൽ അർഥവത്താക്കുന്നതിന് ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഷ അറിയേണ്ടത് പ്രധാനമാകുന്നു. അതിനാൽ സാംസ്കാരികവിവരണവും അതുവഴി സാംസ്കാരികനരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഉൽപ്പന്നവും ബന്ധപ്പെട്ട ജനവിഭാഗത്തിന്റെ ഭാഷയിലൂടെ മാത്രമേ സാധ്യമാവൂ. ഭാഷ സംസ്കാരവുമായി പല രീതിയിൽ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്ന് വിശദമായി പരിശോധിക്കാം.

പോളണ്ടിൽ ജനിച്ച ബ്രിട്ടീഷ് നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനാണ് മലിനോവ്സ്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാല രചനകളിൽ എത്നോലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ് എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചു. '......വംശീയവിവരണശാസ്ത്ര (എത്നോഗ്രാഫി) പഠനവുമായി തദ്ദേശീയരുടെ ഇടയിൽ നടത്തുന്ന ഭാഷാശാസ്ത്ര ഗവേഷണത്തിന് സൈദ്ധാന്തികമായ മാർഗനിർദേശകമാവുന്ന തരത്തിൽ ഒരു എത്നോ ലിംഗ്വിസ്റ്റിക് സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ അടിയന്തര ആവശ്യം നിലനിൽക്കുന്നു '. (1920:69)

ഭാഷയും സംസ്കാരവും (Language and Culture)

സംസ്കാരം ഭാഷയുടെ ഘടനയെയും ഉള്ളടക്കത്തെയും വലിയ തോതിൽ സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഭാഷാ വൈവിധ്യത്തിനു കാരണം സാംസ്കാരികവൈവിധ്യമാണെന്നു കാണാം. അമേരിക്കൻ നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഒ.ബി. ബെർലിന്റെ (Berlin) അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു ഭാഷയിലെ വാക്കുകളുടെ എണ്ണക്കൂടുതൽ ആ ഭാഷ നിലനിൽക്കുന്ന സംസ്കാരത്തിന്റെ സങ്കീർണതയെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഭാഷ സാമൂഹീകരണപ്രക്രിയയെയും (Socialisation) സ്വാധീനിക്കുന്നു. ജനങ്ങളുടെ പദവി, അവരുടെ ജീവിതാവസ്ഥ, പരിസ്ഥിതി, ജീവനരീതി എന്നിവയെല്ലാം ഭാഷയിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാം. ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും എങ്ങനെയാണ് അവ പരസ്പരം സ്വാധീനിക്കുന്നതെന്നും വംശീയഭാഷാശാസ്ത്രം (Ethno Linguistics) പരിശോധിക്കുന്നു. വംശീയഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ തങ്ങളുടെ ഗവേഷണ പ്രവർത്തനങ്ങളിലൂടെ നിലവിലുള്ള സാമൂഹിക - സാംസ്കാരികാവസ്ഥയെ മനസ്സിലാക്കാനാണ് ശ്രമിക്കുന്നത്. താഴെ കൊടുത്ത മേഖലകൾ പരിശോധിച്ചാൽ ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം കൂടുതൽ ബോധ്യമാവും.

എ. ഭാഷ മനുഷ്യചിന്തയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു (Language Influences Human Thought)

ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മനുഷ്യന്റെ കാഴ്ചപ്പാടും ചിന്തയും വലിയൊരളവിൽ ഭാഷയാണ് രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്. സംസ്കാരം മനുഷ്യചിന്തയുമായി നേരിട്ടു ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ ഭാഷ യഥാർഥത്തിൽ ചിന്തയെ സ്വാധീനിക്കുന്നുവെന്നും അത് മനുഷ്യരുടെ സ്വഭാവവും സംസ്കാരവും രൂപപ്പെടുത്തുന്നു എന്നും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഈ കാഴ്ചപ്പാടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശയം ഭാഷാനിർണയവാദം (Linguistic Determinism) എന്ന പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. എഡ്വേഡ് സപീർ (ഫ്രാൻസ് ബോസിന്റെ ശിഷ്യൻ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ

ബെഞ്ചമിൻ വോർഫ് എന്നിവരുടെ ഗവേഷണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ആശയമാണിത്. ഇവരുടെ ഗവേഷണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ്, മനുഷ്യചിന്തയെ ഭാഷ സ്വാധീനിക്കുന്നു എന്ന സപീർ-വോർഫ് സങ്കൽപ്പനം (Sapir-Whorf Hypothesis) അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. മഞ്ഞ് എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വാക്ക് ഒരു ഭാഷയിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ ആ ഭാഷ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നവർക്ക് മഞ്ഞ് എന്തെന്ന് ചിന്തിക്കാനേ കഴിയില്ല. അതിനാൽ ഭാഷ വലിയൊരളവിൽ നമ്മുടെ ചുറ്റുമുള്ള ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകൾ നിർണയിക്കുന്നു. ചിന്താരീതി മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് സാംസ്കാരികാവസ്ഥകളിലും മാറ്റം സംഭവിക്കുന്നു.

വീട്, വിവാഹം എന്നിവയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ വിവിധ സമുദായങ്ങൾ, ജാതികൾ, വർഗങ്ങൾ എന്നിവർക്കിടയിൽ പ്രാദേശികമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന വ്യത്യസ്ത വാക്കുകൾ കണ്ടെത്തി ഭാഷാവൈവിധ്യങ്ങളുടെ ഒരു നിഘണ്ടു/റിപ്പോർട്ട് തയാറാക്കാം.

ബി. ഭാഷ സാമൂഹികകർത്തവ്യങ്ങളും പദവികളും സൂചിപ്പിക്കുന്നു (Language Indicates Social Roles and Status)

മരണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ ഭാഷയിൽ പല വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ടാവാം. ഈ വാക്കുകളുടെ ഉപയോഗത്തിന് ജാതി, ലിംഗ പദവി, പ്രായം, സാമൂഹികപദവി എന്നിവയ്ക്കനുസരിച്ച് മാറ്റം വരും. ജാതി, ലിംഗ പദവി, വർഗം എന്നീ വ്യത്യസ്ത വിഭാഗങ്ങൾക്കിടയിൽ ഭാഷാപ്രയോഗത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വ്യത്യാസം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ? അതേപോലെ വിവിധ മതവിഭാഗങ്ങളും വ്യത്യസ്ത പദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതു കാണാം. ഭാഷ സമൂഹനിർമിതിയാണെന്ന് ഓർമിക്കേണ്ടതാണ്. ഓരോ സമൂഹത്തിനും അവയുടേതായ സവിശേഷസംസ്കാരം ഉണ്ടായിരിക്കും. അതിനാൽ വ്യത്യസ്ത സമുദായങ്ങളിലെ വ്യക്തികൾ ലിംഗ പദവി, പ്രായം, ജാതി, വംശീയത തുടങ്ങിയവയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഭാഷയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്ന ശാഖയാണ് സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം (Socio Linguistics). എങ്ങനെയാണ് സാമൂഹിക വിഭാഗങ്ങൾ സംസാരരീതികളെ സ്വാധീനിക്കുന്നത് എന്നാണ് ഇതു പരിശോധിക്കുന്നത്. അതിനാൽ ഇത് സംസ്കാരത്തിന്റെ വംശവിവരണശാസ്ത്രമാണ് (Ethnography). വ്യത്യ

ജപ്പാനിൽ ഒരേ ആശയങ്ങൾക്ക് സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും വ്യത്യസ്ത വാക്കുകളാണു പയോഗിക്കുന്നത്. വെള്ളം എന്ന പദം സൂചിപ്പിക്കാൻ പുരുഷന്മാർ 'മിസു' എന്നുപയോഗിക്കുമ്പോൾ, സ്ത്രീകൾ 'ഒഹിയാ' എന്ന വാക്കുപയോഗിക്കുന്നു. സാധാരണസംഭാഷണത്തിൽ സ്ത്രീകൾ വാക്കുകൾക്കു മുൻപിൽ 'ഒ' എന്ന ബഹുമാനസൂചകശബ്ദം ഉപയോഗിക്കുന്നു. (ഭക്ഷണകോലിന് -ചോപ് സ്റ്റിക്, സ്ത്രീകൾ ഒഹാസി എന്നു പറയുമ്പോൾ പുരുഷന്മാർ ഹാസി എന്നു മാത്രം പറയുന്നു).

ഔപചരിക അഭിമുഖങ്ങളിൽ കുട്ടികൾ സാധാരണ സിംഗിങ്, ഫിഷിങ് എന്നിങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ, അനൗപചാരിക സന്ദർഭങ്ങളിൽ അത് സിങിൻ, ഫിഷ്ഷിൻ എന്നിങ്ങനെയാണുപയോഗിക്കുന്നത് എന്ന് ന്യൂ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പഠനത്തിൽ ജോൺ ഫിഷർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഉയർന്ന പദവിയിലുള്ള കുടുംബങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള കുട്ടികൾക്കിടയിൽ, മറ്റു കുട്ടികളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി അവസാന അക്ഷരം വിട്ടുകളയുന്ന സ്വഭാവം കുറഞ്ഞു കാണുന്നു.

(സ്രോതസ്സ്:എമ്പർ ആന്റ് എമ്പർ 2003,പി. -264)

സ്ത സംസ്കാരങ്ങളിലും ഉപസംസ്കാരങ്ങളിലുമുള്ള സംഭാഷണവ്യതിയാനങ്ങൾ അതിന്റെ സാമൂഹികപശ്ചാത്തലത്തിൽ ഇത് പരിശോധിക്കുന്നുണ്ട്. സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രത്തിലെ മറ്റൊരു പ്രധാന മേഖലയാണ് ഭാഷയിലെ ആദരസൂചകപദങ്ങൾ (Honorific Forms). സാമൂഹികപദവിക്കനുസരിച്ച് ഓരോ വ്യക്തിയെയും വിശേഷിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള വാക്കുകളും വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കേരളത്തിലെ ഫ്യൂഡൽ സമൂഹവ്യവസ്ഥയിലുണ്ടായിരുന്ന പ്രാദേശിക ഭരണാധികാരികൾ, ജന്മിമാർ, നാടുവാഴികൾ തുടങ്ങിയവരെ വിവിധ പദങ്ങളുപയോഗിച്ചാണ് സംബോധനചെയ്തിരുന്നത്. വാക്കുകൾക്കു മുൻപിൽ ചേർക്കുന്ന വിശേഷണശബ്ദങ്ങളാണ് ഇവയിലെ ഒരു രീതി. കേരളത്തിൽ ജനങ്ങൾ പൊതുവെ പേരിനു മുൻപേ 'ശ്രീ' എന്ന പദമുപയോഗിക്കുന്നു. ചില സമയങ്ങളിൽ ഗാന്ധിജി, ഇന്ദിരാജി എന്നിവ പോലെ, പേരിനു ശേഷം 'ജി' എന്ന വാക്കുപയോഗിക്കുന്നു. പേരുകൾക്കു പകരം വിശേഷണമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന 'ഭാജി', 'ഗുരു' എന്നിവയാണ് മറ്റൊരു തരത്തിൽപ്പെട്ട ആദരസൂചക പദങ്ങൾ. കോടതികളിൽ സാധാരണ 'യുവർ ഓണർ' എന്നാണ് ജഡ്ജിമാരെ ബഹുമാന സൂചകമായി സംബോധന ചെയ്യാറ്. എന്നാൽ ഉയർന്ന ശീർഷകമുള്ള ജഡ്ജിമാരുടെ പദവിയെ ബഹുമാനസൂചകമായി സൂചിപ്പിക്കാൻ 'യുവർ ലോർഡ്ഷിപ്പ്' എന്ന വാക്കുപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു രാജാവ്/രാജ്ഞി, അല്ലെങ്കിൽ ചക്രവർത്തി/ചക്രവർത്തിനി, ഹിസ്/ഹെർ മെജസ്റ്റി എന്ന് സംബോധന ചെയ്യപ്പെടുന്നു. മേൽപ്പറഞ്ഞ എല്ലാ ഉദാഹരണങ്ങളും സാമൂഹികപദവിയും ഭാഷയുടെ ഉപയോഗവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ കൃത്യമായി വ്യക്തമാക്കുന്നു.

കേരളത്തിലെ ഭാഷാഭേദങ്ങൾ

പ്രാദേശിക പരിഗണനകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കേരളത്തെ ഉത്തരം, മധ്യം, ദക്ഷിണം എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ഭാഷാഭേദപ്രദേശങ്ങളായി തരം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. നെയ്യാറ്റിൻകര താലൂക്കിലും തിരുവനന്തപുരം ജില്ലയുടെ തെക്കുഭാഗങ്ങളിലും സംസാരിക്കുന്ന ദക്ഷിണഭാഷാഭേദം തമിഴിന്റെ സ്വാധീനം പ്രകടമായവയാണ്. കണ്ണൂരിന്റെ വടക്കുഭാഗത്ത് പ്രചാരത്തിലുള്ള ഉത്തരഭാഷാഭേദം കന്നഡഭാഷയുടെ സ്വാധീനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. കേരളത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന മധ്യഭാഷാഭേദം സംസ്കൃതവാക്കുകളുടെ വലിയ മിശ്രണം ഉൾക്കൊള്ളുന്നവയാണ്. അതേസമയം ഇന്ത്യൻ ഭാഷകളല്ലാത്ത അറബി, പേഴ്സ്യൻ, പോർച്ചുഗീസ്, ഡച്ച്ഇംഗ്ലീഷ് എന്നിവയിൽ നിന്നു നമ്മുടെ ഭാഷ കാലങ്ങളായി ധാരാളം കടംകൊണ്ടിട്ടുണ്ട്. രാജ്യത്തെ മറ്റു ഭാഷകളിൽനിന്നു മലയാളത്തെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്ന തരത്തിൽ, ഇത്തരം ഭാഷാനിക്ഷേപങ്ങളുടെ സംയോജനമായി ഇതു മാറിയിട്ടുമുണ്ട്.

(സ്രോതസ്സ്: എ. ശ്രീധരമേനോൻ - കേരളത്തിന്റെ സാംസ്കാരികപൈതൃകം. പേജ് 187)

സാമൂഹികഭാഷാശാസ്ത്രം ഭാഷാഭേദങ്ങളെക്കുറിച്ചും (Dialect) പഠിക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷാഭേദങ്ങളെന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക പ്രദേശത്തെയോ തൊഴിലിനെയോ സാമൂഹിക വർഗങ്ങളെയോ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരേ ഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്ത രൂപങ്ങളാണ്. മറ്റൊരു തരത്തിൽ ഒരു ഭാഷയ്ക്കുള്ളിൽ ഉച്ചാരണത്തിലും പദാവലിയിലും വാക്യങ്ങളിലുമുള്ള ഭാഷാവ്യത്യാസമാണ് ഭാഷാഭേദം. ഉദാഹരണമായി, മലയാളഭാഷയിൽ വ്യത്യസ്ത ഭാഷാഭേദങ്ങളുണ്ട്. നിങ്ങളുടെ ഭാഷയിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്നത് രസകരമായിരിക്കും. സാങ്കേതികമായി എല്ലാ ഭാഷാഭേദങ്ങളും ഭാഷതന്നെയാണെന്നു തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്.

നിങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയിലുള്ള സാദരപദങ്ങളുടെയും ഭാഷാഭേദങ്ങളുടെയും ഒരു ചാർട്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു നിഘണ്ടു തയാറാക്കാം.

സി. സംസ്കാരം ഭാഷയിലെ അടിസ്ഥാനപദാവലിയെ സ്വാധീനിക്കുന്നു (Culture Influence Basic Vocabulary of Language)

എല്ലാ ഭാഷകളിലും നിറവ്യത്യാസങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കാൻ വ്യത്യസ്ത മാർഗങ്ങളുണ്ട്. മിക്കവാറും ചില അടിസ്ഥാനപദങ്ങളാണിതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷിൽ വൈറ്റ്, ബ്ളാക്ക്, റെഡ്, ഗ്രീൻ, ബ്ലൂ, യെല്ലോ, ബ്രൗൺ, പിങ്ക്, പർപ്പ്ൾ, ഗ്രേ തുടങ്ങിയവ അടിസ്ഥാനവർണപദങ്ങളാണ്. ഒരു അടിസ്ഥാനവർണ പദം ഒരൊറ്റ ഉപസർഗമുൾക്കൊള്ളുന്നതാണ്. ഇത് ഒരു പ്രത്യേക നിറത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത രൂപത്തെ കുറിക്കുകയില്ല. നിറങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുമ്പോൾ സാധാരണ ആദ്യം ഉപയോഗിക്കുന്ന വാക്കുകളായിരിക്കുമിവ. സംസ്കാരങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് അടിസ്ഥാനവർണപദങ്ങളുടെ എണ്ണത്തിൽ വ്യത്യാസം വരുന്നു. ബ്രെൻറ് ബെർലിൻ, പോൾകേ (Brent Berlin and Paul Kay) എന്നിവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ, ഒരു സംസ്കാരം എത്രത്തോളം സങ്കീർണമാണോ, അത്രത്തോളംതന്നെ അതിലെ പദാവലിയും വിപുലമായിരിക്കും.

ഡി. സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കാൻ ഭാഷ സഹായിക്കുന്നു (Language helps to share Cultural Symbols)

സംസ്കാരത്തിന്റെ വിവിധ സവിശേഷതകളിൽ ഒന്ന് പങ്കിടൽപ്രകൃതമാണ്. സ്വന്തം സംസ്കാരത്തിലെ വിശ്വാസങ്ങളും ആചാരങ്ങളും നാം പഠിക്കുന്നത് ഭാഷയിലൂടെയാണ്, അതുകൊണ്ടുതന്നെ സമൂഹത്തിലെ ഈ പങ്കുവയ്ക്കൽ ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിന് ഭാഷയെന്ന മാധ്യമം ആവശ്യമാണ്.

ഇ. സംസ്കാരവൽക്കരണത്തിനും സംസ്കാരാഗിരണത്തിനുമുള്ള മാധ്യമമാണ് ഭാഷ (Language is a medium of Enculturation and Acculturation).

നമ്മുടെ സംസ്കാരത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഭാഷ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. സംസ്കാരത്തിന്റെ പൊതുവായ നിയമങ്ങൾ പങ്കുവച്ചുകൊണ്ടാണ് നാം സമൂഹത്തിൽ ഇടപെടാനും പെരുമാറാനും പരിശീലിക്കുന്നത്. ഒരു സമൂഹത്തിൽ പൊതുബോധം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിനും ജനങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു നിർത്തുന്നതിനുമെല്ലാം ഭാഷ സഹായകമാവുന്നു. ഇതോടൊപ്പം മറ്റു സംസ്കാരങ്ങളുടെ ഘടകങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാനും ഭാഷ എന്ന മാധ്യമം ആവശ്യമാണ്.

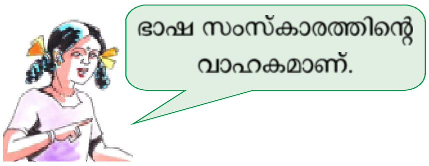

എഫ്. ഭാഷ ഒരു സാംസ്കാരവാഹകം (Language is aVehicle of Culture)

മുൻപ് സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഒരു വാഹകമായാണ് ഭാഷ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. ഒരു സംസ്കാരത്തെ മറ്റൊരു സംസ്കാരത്തിലേക്കും ഒരു തലമുറയിൽനിന്നു മറ്റൊരു തലമുറയിലേക്കും എത്തിക്കുന്നത് ഭാഷയാണ്. അതിനാൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ പരിണാമം, വ്യാപനം എന്നിവയെയെല്ലാം ഭാഷ സ്വാധീനിക്കുന്നു.

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്താം

1. ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിശകലനം ചെയ്യുക.
2. ജോടി കണ്ടെത്തുക.

   സമൂഹവും ഭാഷയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം: സോഷ്യോ ലിംഗ്വിസ്റ്റിക്സ്
   ഭാഷയും ചിന്തയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം: ....
3. 'സാപീർ-വോർഫ് സങ്കൽപ്പന'ത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഭാഷയും ചിന്തയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം വിശകലനം ചെയ്യുക.
4. എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷ നാടിന്റെ സംസ്കാരത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു കണ്ടെത്തുക.

II. മനുഷ്യരിലെ ആശയവിനിമയം (Human Communication)

നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ ഭാഷയാണ് (വാമൊഴിയും വരമൊഴിയും) നമ്മുടെ ആശയ വിനിമയത്തിന്റെ പ്രാഥമികമായ മാധ്യമം. മൃഗങ്ങളും വ്യത്യസ്ത രീതിയിൽ ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നുണ്ട് എന്ന് നമുക്കറിയാം. മനുഷ്യനല്ലാത്ത പ്രൈമേറ്റുകളും മനുഷ്യനെപ്പോലെ ശബ്ദമുപയോഗിച്ചും ചലനങ്ങളിലൂടെയും ആശയവിനിമയം നടത്താൻ കഴിവുള്ളവയാണെന്ന് നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഷാപരമായ ശേഷി നേടാൻ അവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

പുതിയ അർഥങ്ങൾ വിനിമയം ചെയ്യാനുതകുന്ന രീതിയിൽ ശബ്ദഘടകങ്ങൾ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ച് ഉപയോഗിക്കാൻ മൃഗങ്ങൾക്കു തന്നെ കഴിയില്ല. ഇതിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യന്റെ ഭാഷയിൽ ഒരേ ശബ്ദങ്ങൾതന്നെ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചും പുതിയരീതിയിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തും വ്യത്യസ്ത അർഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി, ഇംഗ്ലീഷ്ഭാഷയിലെ പി, ടി, സി, എ എന്നീ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം നിലയിൽ പ്രത്യേകിച്ച് അർഥങ്ങളൊന്നും തന്നെയില്ല. പക്ഷേ, അവ ഫലപ്രദമായി യോജിപ്പിച്ച് പാറ്റ്, ടാപ് , ആപ്റ്റ് , ആക്ട്, ടാക്ട്, പാക്ട് തുടങ്ങി ധാരാളം അർഥവത്തായ പദങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. വെറും 13 ശബ്ദരൂപങ്ങൾ(ഫോണിം) മാത്രമുള്ള ഹവായിയൻ ഭാഷയിൽ മൂന്നു ശബ്ദഘടകങ്ങൾ മാത്രം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് മൂവായിരത്തോളം പദങ്ങളും 6 ശബ്ദഘടകങ്ങൾ മാത്രം കൂട്ടിച്ചേർത്ത് 5 ദശലക്ഷത്തോളം പദങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. പ്രത്യേക അർഥങ്ങളില്ലാത്ത ശബ്ദരൂപങ്ങൾ കൂട്ടിച്ചേർത്തും മാറ്റിച്ചേർത്തും ആവശ്യമുള്ളത്ര അർഥവത്തായ വാക്കുകളുണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. മറ്റു പ്രൈമേറ്റുകൾക്ക് ഈ കഴിവുകളില്ല.

(സ്രോതസ്സ് : ആന്ത്രോപോളജി: എ ഗ്ലോബൽ പെർസ്പെക്റ്റീവ് -റെയ്മണ്ട് സ്കുപ്പിൻ , ക്രിസ്റ്റഫർ ആർ. ഡിക്രൂസ്,പി.277)

മൃഗങ്ങൾ തമ്മിൽ ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നത് നിരീക്ഷിക്കുക. മനുഷ്യന്റെയും മൃഗങ്ങളുടെയും ആശയവിനിമയത്തിലെ വ്യത്യാസം ബന്ധപ്പെട്ട ചിത്രങ്ങൾ, രേഖകൾ എന്നിവയുടെ സഹായത്തോടെ അവതരിപ്പിക്കുക.

ഭാഷാപരമായ ആശയവിനിമയത്തിന്റെ സവിശേഷതകൾ (Key features of Linguistic Communication)

1. സൃഷ്ടിപരത (Productivity)

മനുഷ്യന്റെ ഭാഷ അടിസ്ഥാനപരമായി അയവുള്ളതും സൃഷ്ടിപരവുമാണ്. മുൻപു കേൾക്കാത്ത വാക്യങ്ങൾ നിർമിക്കാൻ ചെറിയ കുട്ടികൾക്കുപോലും സാധിക്കും. നമുക്ക് നമ്മുടെ ചിന്തകൾ, അർഥങ്ങൾ, അനുഭവങ്ങൾ എന്നിവ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ വ്യത്യസ്ത വഴികളിലൂടെ കഴിയും. മറ്റൊരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ, മൃഗങ്ങളുടെ ആശയവിനിമയത്തിനായുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ വൈവിധ്യമില്ലാത്തവയും മാറ്റത്തിനു വഴങ്ങാത്തവയുമാണ്.

ചിത്രം 5.2 ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞ ഒരു ചിമ്പാൻസിയെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. (അവലംബം കൾച്ചറൽ ആന്ത്രോപോളജി- ബാർബാ ഡി മല്ലർ)

ചിത്രം 5.3. സാഹചര്യം മാറുന്നതിനനുസരിച്ച് ഭാഷയുടെ പ്രയോഗത്തിലെ വ്യത്യാസം

മനുഷ്യന്റെ ഭാഷയ്ക്ക് പല സന്ദേശങ്ങൾ ഫലപ്രദമായി വിനിമയം ചെയ്യാൻ ശേഷിയുണ്ട്. അപകടകരമായ അവസ്ഥ അറിയിക്കാൻ ഒരു ഗിബ്ബൺ പ്രത്യേക ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നു. സാഹചര്യം കൂടുതൽ അപകടകരമാണെന്ന് കാണിക്കാൻ പക്ഷേ അതേ ശബ്ദം കൂടുതൽ ഉച്ചത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുക മാത്രമാണ് അവയ്ക്ക് ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നത്. ഭാഷയുടെ ഉൽപ്പാദനക്ഷമത മനുഷ്യരെ കാര്യങ്ങൾ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായി ചെയ്യാൻ സഹായിക്കുന്നു.

'അവിടെ ഒരു ചലനം കാണുന്നുണ്ട്'.

'അവിടെ ഒരു കടുവയെ കാണുന്നുണ്ട്'.

'അയ്യോ, കടുവ..സഹായിക്കൂ'...

'സഹായിക്കൂ ...'

എന്നിങ്ങനെ പലരീതിയിൽ നമുക്കു പറയാൻ കഴിയും.

2. സ്ഥാനചലനം (Displacement)

ഒരു മൃഗമുണ്ടാക്കുന്ന ശബ്ദത്തിന്റെ അർഥം ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക ഉദ്ദീപനവുമായി വളരെയടുത്ത് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് ഫീൽഡ്‌വർക്ക് പഠനങ്ങളും ലബോറട്ടറി പരീക്ഷണങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നു. ഒരു ഭീഷണിയില്ലാതെ ചിമ്പാൻസി മുരളുകയോ അലറുകയോ ചെയ്യില്ല. അതേപോലെ തത്തകൾക്ക് വ്യത്യസ്തങ്ങളായ വാക്കുകൾ അനുകരിക്കാൻ കഴിയും. പക്ഷേ, അവയ്ക്കൊന്നും തന്നെ ഒരു വാക്കിനു പകരം മറ്റൊന്ന് മാറ്റി ഉപയോഗിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ മനുഷ്യർക്ക് തികച്ചും അമൂർത്തമായ ആശയങ്ങൾപോലും വിനിമയം ചെയ്യുന്നതിന് സ്ഥാനചലനം എന്ന കഴിവ് സഹായകമാവുന്നു.

ഒരു ചിമ്പാൻസിക്ക്, തീർച്ചയായും "ഇന്ന് രാത്രി ഒരു കടുവ വരുന്നു" എന്നോ "ഇന്നലെ ഒരു കടുവ ആക്രമിച്ചു" എന്നോ വിനിമയം ചെയ്യാൻ കഴിയില്ല. മറിച്ച്, വർത്തമാനകാലത്ത് അനുഭവിക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും കാര്യം മാത്രമേ അതിന് പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിയൂ. എന്നാൽ മനുഷ്യന് ഭൂതകാലത്തിൽ കഴിഞ്ഞുപോയതോ ഭാവിയിൽ വരാനിരിക്കുന്നതോ ആയ സാഹചര്യത്തെക്കുറിച്ച് വിനിമയം ചെയ്യാൻ കഴിയും. ഭാഷയുടെ ഈ ശേഷിയെയാണ് സ്ഥാനചലനം എന്നു വിളിക്കുന്നത്. ഭൂതകാലത്തിൽ ഒരിക്കലും നിലവിലില്ലാതിരുന്നതും ഭാവിയിൽ സംഭവിക്കാനിടയില്ലാത്തതുമായ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കാൻ മനുഷ്യനുപയോഗിക്കുന്ന മിക്കവാറും എല്ലാ ഭാഷകൾക്കും കഴിയുന്നു.

3. കൽപ്പിതാർഥം (Arbitrariness)

വാക്കുകൾക്ക് അവ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളുമായോ അമൂർത്ത പ്രതീകങ്ങളുമായോ യാതൊരു ബന്ധവുമുണ്ടാവണമെന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷിൽ നമ്മൾ വൺ, റ്റു, ത്രീ എന്നിങ്ങനെ സംഖ്യകൾ സൂചിപ്പിക്കാനുള്ള വാക്കുകൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഹിന്ദിയിൽ ഇത് ഏക്, ദോ, തീൻ എന്നിങ്ങനെയാണ്. ഇവിടെ സംഖ്യകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏതെങ്കിലും 'ശരിയായ' ഒരു വാക്ക് ഇല്ല. പകരം വാക്കുകൾക്കു പരസ്പരധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അർഥം കൽപ്പിച്ച് നൽകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്.

ആശയവിനിമയത്തിന്നായി ഭാഷയിൽ അമൂർത്തപ്രതീകങ്ങൾക്ക് നാം അർഥം കൽപ്പിച്ച് നൽകുകയാണെന്ന് കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. ഭാഷയിലെ ചിഹ്നങ്ങൾക്കും പ്രതീകങ്ങൾക്കും സാമാന്യമായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന അർഥം കൽപ്പിച്ച് നൽകുക എന്നത് ഫലപ്രദമായ ആശയവിനിമയത്തിന് അനിവാര്യമാണ്. അങ്ങനെ ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനത്തിന് അതിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ചിഹ്നങ്ങൾ, പ്രതീകങ്ങൾ എന്നിവ പരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു.

_ചിഹ്നങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും_

അർഥത്തിന്റെ യുക്തിരഹിതമായ സങ്കൽപ്പമാണ് പ്രതീകങ്ങൾ. എന്നാൽ ചിഹ്നങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും മൂർത്തമായ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായോ വസ്തുക്കളുമായോ നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. പല മൃഗങ്ങൾക്കും ചിഹ്നങ്ങൾ പഠിക്കാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി, പട്ടിക്ക് മണിമുഴങ്ങുന്നത് വെള്ളം കുടിക്കാനുള്ള അനുവാദമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ പ്രതീകങ്ങൾ ഏതെങ്കിലും മൂർത്തമായ വസ്തുക്കളുമായോ പ്രവർത്തനങ്ങളുമായോ സ്വാഭാവികമായി ബന്ധപ്പെടുന്നില്ല. ഒരു പ്രതീകത്തിന്റെ അർഥം ഒരിക്കലും ദൃശ്യമായിരിക്കില്ല. ഉദാഹരണമായി, നമ്മുടെ ദേശീയ പതാകയിലെ മൂന്നു നിറങ്ങൾ പ്രതീകാത്മകമായി വ്യത്യസ്ത മൂല്യങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു.

ചിഹ്നങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും ഭാഷയും (Signs Symbols and Language)

ആശയവിനിമയത്തിന് ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നയാൾ, സന്ദേശം, ആശയം സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ (Communicator, Message and Receiver) എന്നീ മൂന്നു ഘടകങ്ങളുണ്ട്. ആശയവിനിമയം നടത്തുന്നയാളും സ്വീകരിക്കുന്നയാളും അയയ്ക്കുന്ന സന്ദേശത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒരു പൊതു ധാരണയിലെത്തുമ്പോഴാണ് ആശയവിനിമയം നടക്കുന്നത്. ഭാഷയിലൂടെ ശബ്ദങ്ങളും ആംഗ്യങ്ങളും ഉപയോഗിച്ച് ആശയവിനിമയം നടത്തുമ്പോൾ സന്ദേശങ്ങൾ പ്രതീകാത്മകമായി പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും അവയ്ക്ക് ഒരു സാമാന്യമായ അർഥം കൽപ്പിക്കുകയും ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ഇവ ഏതെങ്കിലും വ്യവസ്ഥയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഒരുമിച്ചു ചേർക്കുകയും അത്തരത്തിൽ പൊതുവായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഈ ശബ്ദങ്ങൾക്കും ആംഗ്യങ്ങൾക്കും അർഥം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ നിലയിൽ ശബ്ദങ്ങളും ആംഗ്യങ്ങളുമാണ് ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങൾ (Symbols). ശബ്ദങ്ങളുടെ പ്രകടിത രൂപങ്ങളാണ് ചിഹ്നങ്ങൾ (Signs). ചിഹ്നനം (Punctuation) പോലെയുള്ള ഭാഷയിലുപയോഗിക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങളും പ്രതീകങ്ങളും അർഥം കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നു.

ഭാഷയിൽ വിവിധതരങ്ങളിലുള്ള ചിഹ്നങ്ങൾ തത്ത്വചിന്തകർ നേരത്തേ തന്നെ കണ്ടെത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇമ്മാനുവൽ കാന്റ് (Immanuel Kant) അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ആന്ത്രോപോളജി ഫ്രം എ പ്രാഗ്മാറ്റിക് പോയിന്റ് ഓഫ് വ്യൂ' (1798) എന്ന പുസ്തകത്തിൽ സ്വാഭാവികചിഹ്നങ്ങൾ (Natural signs), കൽപ്പിത ചിഹ്നങ്ങൾ (Arbitrary signs) എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം ചിഹ്നങ്ങൾ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വിശദമാക്കുന്നുണ്ട്. ഭാഷയിലുള്ള ശബ്ദങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ കൽപ്പിത/സാന്ദർഭിക ചിഹ്നങ്ങൾക്കുദാഹരണമാണ്. ഒരു പ്രത്യേക അക്ഷരത്തിന്റെ രൂപവും അത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ശബ്ദവും തമ്മിൽ കാര്യമായ ബന്ധമൊന്നും ഉണ്ടാവണമെന്നില്ല. മറ്റൊരു ഭാഷയിൽ അതേ ശബ്ദം വേറൊരു അക്ഷരമായിരിക്കും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുക. ഒരു ഭാഷാസമൂഹത്തിൽ ഒരു അക്ഷരം ഒരു ശബ്ദത്തെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നു. ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പാരമ്പര്യത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഇത്തരം ശബ്ദങ്ങൾ രൂപപ്പെടുന്നത്. അതിനാൽ അതൊരു കൽപ്പിത/സാന്ദർഭിക ചിഹ്നമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. നേരേ മറിച്ച് പുക, കാണുമ്പോൾ അവിടെ തീയുണ്ടാകും എന്ന് നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നു. ഇത് പാരമ്പരാഗതമായല്ല, തുടർച്ചയായി സംഭവിക്കുന്ന പ്രകൃതിപ്രതിഭാസങ്ങളുടെ അറിവിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്. അവിടെ ചിഹ്നവുമായി (പുക) അത് പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന പ്രതിഭാസത്തിന് (തീ) കാര്യകാരണ

ബ്രോക്കാസ് ഏരിയയും വെർനിക്സ് ഏരിയയും

ഭാഷയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തലച്ചോറിന്റെ ഭാഗത്തെ തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ 1861ൽ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഫ്രഞ്ച് നാഡീശസ്ത്രക്രിയാവിദഗ്ധനും നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ പോൾ ബ്രോക്ക തലച്ചോറിനു സംഭവിച്ച വൈകല്യം നിമിത്തം മരണപ്പെട്ട ഒരു രോഗിയുടെ തലച്ചോറ് പരിശോധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് സംസാരഭാഷ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമായിരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, വായ്, നാവ് എന്നീ അവയവങ്ങൾക്ക് യാതൊരു കുഴപ്പവുമുണ്ടായിരുന്നുമില്ല. പക്ഷേ, ഒരു മുഴുവൻ വാചകം പറയാനോ, ചിന്തകൾ പ്രകടിപ്പിക്കാനോ എഴുതാനോ കഴിയില്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന് ആകെ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരായി ഉപയോഗിച്ച 'ടാൻ' എന്ന ശബ്ദം മാത്രമാണ്. പോൾ ബ്രോക്ക ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാനന്തരം തലച്ചോറ് പരിശോധിച്ചപ്പോൾ ഇടതുഭാഗത്തുള്ള കോർട്ടക്സിന്റെ മുൻഭാഗത്തായി വലുപ്പമേറിയ മുറിവു കണ്ടെത്തി. തുടർന്ന് തലച്ചോറിൽ ഇതേ പോലെ മുറിവുകളുള്ള എട്ടോളം പേരെ പരിശോധിക്കുകയും

അവർക്കെല്ലാം നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ച ഭാഷാപ്രശ്നമുള്ളതായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത് ബ്രോക്കയുടെ പ്രശസ്തമായ 'നമ്മൾ തലച്ചോറിന്റെ ഇടതുഭാഗംകൊണ്ട് സംസാരിക്കുന്നു' എന്ന പ്രസ്താവന രൂപപ്പെടുത്താൻ സഹായകമായി. ഈ അന്വേഷണം വഴി ആദ്യമായി തലച്ചോറിലെ ഭാഷാകേന്ദ്രം തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞു. തലച്ചോറിന്റെ ഈ ഭാഗം ബ്രോക്കാസ് ഏരിയ എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഏതെങ്കിലുമൊരു ധർമവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട (ഇവിടെ ഭാഷയുടെ ഉപയോഗം) ആദ്യമായി തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്ന തലച്ചോറിന്റെ ഭാഗമാണത്.

ഈ കണ്ടുപിടിത്തത്തിനു പത്തുവർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ജർമൻ നാഡീശാസ്ത്രജ്ഞനായ കാൾ വെർനിക് ഭാഷ മനസ്സിലാക്കാൻ സഹായിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തലച്ചോറിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗം കണ്ടുപിടിച്ചു. ഇത് തലച്ചോറിന്റെ ഇടതു ടെമ്പോറൽ ലോബിന്റെ പിന്നിലായുള്ള ഭാഗമാണ്. ഈ ഭാഗത്ത് മുറിവുകളുള്ള ആളുകൾക്ക് ക്രമമില്ലാതെയും അർഥരഹിതമായും മാത്രമേ സംസാരിക്കാൻ കഴിയൂ. പിന്നീട് പലപ്പോഴായി നടന്ന പരീക്ഷണങ്ങൾ വെർനിക്സിന്റെ ഈ കണ്ടെത്തൽ സ്ഥിരീകരിക്കുകയുണ്ടായി. നാഡീശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ സംസാരഭാഷ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കുന്നതിനും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്ന നാഡീതന്തുക്കളുടെ മുൻഭാഗത്തായാണ് ബ്രോക്കാസ് ഏരിയ. ഇതിന്റെ മറ്റേ അറ്റത്താണ് വെർനിക്സ് ഏരിയ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്.

ബന്ധമുണ്ട്. തീയുണ്ടെങ്കിൽ പുകയുണ്ടാവുമെന്ന വിശ്വാസത്തിന്റെയടിസ്ഥാനത്തിൽ പുക കാണുന്നയാൾ അടുത്തെവിടെയോ തീയുണ്ടാവും എന്ന് അനുമാനിക്കുന്നു. ഇത്തരം ചിഹ്നങ്ങൾ സ്വാഭാവിക ചിഹ്നങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ഭാഷയിലെ ചിഹ്നങ്ങൾ പ്രതീകാത്മക ചിഹ്നങ്ങളാണ്.

നാം നേരത്തേ ചർച്ചചെയ്തതുപോലെ ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയം മനുഷ്യർക്ക് മാത്രമുള്ള ശേഷിയാണ്. ഈ കഴിവ് നേടിയെടുക്കുന്നതിന് പരിണാമത്തിലൂടെയുള്ള രൂപാന്തരണം നമ്മെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ട്. നമുക്ക് സംസാരശേഷി നൽകിയ ഘടനാപരമായ സവിശേഷതകൾ എന്തൊക്കെയെന്നു പരിശോധിക്കാം.

ഭാഷയും ശാരീരികരൂപാന്തരണവും
(Language and Physiological Modifications)

അടുത്തകാലത്തു 'ഫോക്സ് പി റ്റു' (FOXP2) എന്ന ഒരു ഭാഷാജീൻ മനുഷ്യനിൽ കണ്ടെത്തുകയുണ്ടായി. ഈ ജീൻ മറ്റു പ്രൈമേറ്റുകളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. ഇത് സംസാരഭാഷയ്ക്ക് അത്യാവശ്യമായ, വായയുടെയും ശബ്ദനാളത്തിന്റെയും ഫലപ്രദമായ ചലനത്തെ സഹായിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചില ശാസ്ത്രജ്ഞർ ഒറ്റ ഭാഷാജീൻ എന്ന ഈ വാദത്തെ നിരാകരിക്കുന്നു. അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ ഭാഷാശേഷി തുടർച്ചയായ പരിണാമവികാസത്തിന്റെ ഫലമാണ്.

മനുഷ്യപരിണാമത്തെക്കുറിച്ചു പരാമർശിക്കുമ്പോൾ ഹോമിനിഡുകളുടെ പരിണാമത്തിനൊപ്പം തലച്ചോ

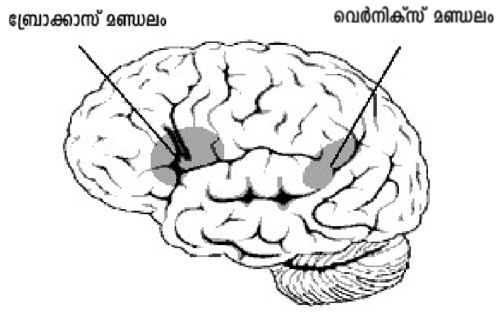

ചിത്രം 5.4 ബ്രോക്കാസ് മണ്ഡലം, വെർനിക്സ് മണ്ഡലം

റിന്റെ വളർച്ചയും അനുബന്ധമായി നടന്നിരുന്നു എന്നു കരുതപ്പെടുന്നു. കാലങ്ങളിലൂടെ നടന്ന മാറ്റങ്ങളിലൊന്നാണ് സെറിബ്രൽ കോർട്ടക്സിന്റെ (Cerebral Cortex) രൂപാന്തരണം. ഈ ഭാഗം പ്രതീകാത്മക ചിന്തയുമായും സാംസ്കാരിക കഴിവുകളുമായും ഓർമയുടെ ശേഷിയുമായും ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. മനുഷ്യമസ്തിഷ്കം ഇടത് -വലത് (Left and right Hemisphere) എന്നിങ്ങനെ രണ്ട് അർധഗോളങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഷാശേഷിയുടെ സവിശേഷധർമങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് ഇടത് അർധഗോളമാണ്.

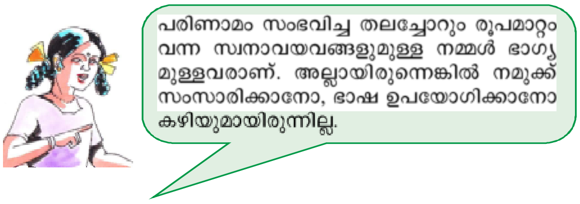

തലച്ചോറിന്റെ ഈ ഭാഗം ബ്രോക്കാസ് മണ്ഡലം (Broca's Area) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ശബ്ദത്തിന്റെ ഉൽപ്പാദനം, ഉച്ചാരണം, വ്യാകരണശേഷികൾ എന്നിവയുമായി ഈ ഭാഗം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഷാശേഷിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട, ഇടത് അർധഗോളത്തിലെ മറ്റൊരു ഭാഗമാണ് വെർനിക്സ് മണ്ഡലം (Wernicke's Area). വാക്കുകളുടെയും വാക്യങ്ങളുടെയും അർഥം മനസ്സിലാക്കൽ, അർഥവിജ്ഞാനീയം എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഭാഗമാണിത്. വായനയ്ക്കും ശ്രദ്ധയ്ക്കും മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ ഈ ഭാഗം പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

മനുഷ്യരല്ലാതെ മറ്റൊരു ജീവിക്കും സാംസാരിക്കാനുള്ള ശേഷി നൽകുന്ന ശരീരഘടനയില്ല. ശ്വാസകോശം (Lungs), വായുനാളി (Wind Pipe), ശബ്ദനാളം (Larynx) എന്നിവ ചേർന്നാണ് മനുഷ്യന്റെ സ്വനാവയവങ്ങൾ രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. സ്വനതന്തുക്കൾ (Vocal Cords) അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശബ്ദ അറയാണ് ശബ്ദനാളം(Voice Box). മറ്റൊരു സ്വനാവയവമാണ് കണ്ഠനാളം (Pharynx).നാവിന്റെ പിൻഭാഗത്തിന്റെയും ശബ്ദനാളത്തിന്റെയും ഇടയ്ക്കുള്ള സ്വനനാളത്തിന്റെ (Vocal Tract)ഭാഗമാണിത്. ഇത് നാസാദ്വാരങ്ങൾ(Nasal Cavity) വരെ നീളുന്നു. ശ്വാസകോശത്തിൽ വായു തടഞ്ഞുനിർത്തി അതിനെ നിയന്ത്രിച്ച് പുറത്തേക്ക് വിടുന്നതിനു സഹായിക്കുന്ന ഭാഗമാണ് ശബ്ദനാളം. ഈ സ്വനാവയവങ്ങളെല്ലാം, ശബ്ദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി നാവ്, ചുണ്ട്, മൂക്ക് എന്നിവയോടനുബന്ധമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. നാസാദ്വാരങ്ങൾ, നാവ്, ചുണ്ട് എന്നിവയ്ക്ക് വായുപ്രവാഹത്തെ ഏതു ഘട്ടത്തിലും നിർത്താനോ നിയന്ത്രിക്കാനോ കഴിയും. അത് നമുക്ക് സ്വരാക്ഷരങ്ങളും വ്യഞ്ജനാക്ഷരങ്ങളും രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിന് സഹായകമാവുന്നു.

സ്വനാവയവങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ ചിമ്പാൻസിയും ആധുനികമനുഷ്യരും തമ്മിലുള്ള പ്രധാന വ്യത്യാസം, മനുഷ്യരിലെ ശബ്ദനാളത്തിന്റെ താഴ്ന്ന സ്ഥാനവും അതുകൊണ്ടുള്ള സ്വനനാളിയുടെ നീളക്കൂടുതലുമാണ്. ഈ മാറ്റം പരിണാമത്തിലൂടെ സംഭവിച്ചതാണെന്ന് കണക്കാക്കുന്നു. ഇത് മനുഷ്യരിൽ സംസാരഭാഷ രൂപപ്പെടുന്നതിന് ഇടയാക്കി.

ജൈവികമായ രൂപാന്തരണങ്ങൾ തീർച്ചയായും നമുക്ക് സംസാരിക്കാൻ സഹായകമായി. എന്നാൽ ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയത്തിന് ഒരു നിശ്ചിത ശബ്ദത്തിനോ ശബ്ദക്രമത്തിനോ പൊതുവായി നിശ്ചയിക്കപ്പെടുന്ന അർഥം നൽകുക എന്നത് അനിവാര്യമാണ്. ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയത്തിന്റെ വ്യക്തമായ ചിത്രം ലഭിക്കാൻ ഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരങ്ങൾകൂടി നമുക്ക് പരിശോധിക്കാം.

III. ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം (Structural Linguistics)

ഇതുവരെ വിശകലനം ചെയ്യാത്ത ഒരു ഭാഷയുടെ അർഥം എങ്ങനെയാണ് ഒരു നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞന് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുക? ലോകത്ത് അത്തരത്തിൽ നൂറുകണക്കിന് രേഖ

പ്പെടുത്തപ്പെടാത്ത ഭാഷകളുണ്ട്. വിവരണാത്മകഭാഷാശാസ്ത്രം (Descriptive Linguistics) അല്ലെങ്കിൽ ഘടനാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം (Structural Linguistics) എന്നീ പഠനമേഖലകൾ ഇത്തരം ഭാഷകളെക്കുറിച്ച് പഠിക്കുകയും അതിന്റെ സവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ ഒരു ഭാഷയെ അതിന്റെ നിയമങ്ങളുടെയും ഘടകങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ മറ്റൊന്നിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. അത് അവയിൽ ഉപയോഗിച്ച ശബ്ദങ്ങൾ വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടോ ഒരു പ്രത്യേക ശബ്ദം പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഉപയോഗിക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ടോ ആയിരിക്കും.

ഭാഷയുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങൾ (Properties of language)

മൃഗങ്ങൾ വിവിധ അർഥങ്ങൾ സൂചിപ്പിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നത് നമ്മൾ നേരത്തേ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ മനുഷ്യഭാഷയിലെ ശബ്ദങ്ങൾ എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക അർഥം ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. പകരം, ശബ്ദങ്ങളുടെ ഏകീകരണത്തിലൂടെയാണ് അർഥവത്തായ വാക്കോ വാക്യങ്ങളോ രൂപപ്പെടുത്തുന്നത്.

1. സ്വനിമം (Phoneme)

ഓരോ ഭാഷയ്ക്കും 12 മുതൽ 60 വരെ ശബ്ദഘടകങ്ങളുണ്ട്. ഈ ശബ്ദഘടകങ്ങളെ സ്വനിമം (Phoneme) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ശബ്ദം എന്നർഥമുള്ള 'ഫോൺ' എന്ന ഗ്രീക്ക് പദത്തിൽനിന്നാണ് ഫൊണിം എന്ന വാക്കുണ്ടായത്. ഒരു പ്രത്യേകഭാഷയിലെ അർഥങ്ങളെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തുന്ന ശബ്ദഘടകമാണ് സ്വനിമം. ഇംഗ്ലീഷിൽ 26 അക്ഷരങ്ങളുണ്ടെങ്കിലും നാൽപ്പതിലധികം പ്രമുഖ ശബ്ദരൂപങ്ങളുണ്ട്. ഈ ശബ്ദരൂപങ്ങളുടെ ബഹുവിധമായ സംയോജനത്തിലൂടെ ഒരു വാക്കിന്റെ അർഥം മാറ്റാൻ കഴിയും. ഉദാഹരണമായി, ഇംഗ്ലീഷിൽ ബിറ്റ്, പിറ്റ് എന്നീ വാക്കുകൾ വ്യത്യാസപ്പെടുന്നത് ബി/പി/ എന്നിവ തമ്മിലുള്ള ശബ്ദവ്യത്യാസത്തിലൂടെയാണ്. അങ്ങനെ അവ തമ്മിൽ അർഥവ്യത്യാസം ഉണ്ടാവുന്നു. ഭാഷയിലെ ഉച്ചരിതശബ്ദങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഫൊണറ്റിക്സ് എന്നും ശബ്ദക്രമീകരണരീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം ഫോണോളജി എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ഭാഷയിലെ തനതുശബ്ദങ്ങളുടെ ക്രമാനുഗതമായ തിരിച്ചറിവിനെയും വിവരണത്തെയുമാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്.

2. രൂപിമം (Morpheme)

സാധാരണയായി ഒരു ശബ്ദരൂപം മറ്റു ശബ്ദരൂപങ്ങളുമായി കൂടിച്ചേർന്നാണ് അർഥവത്തായ ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാവുന്നത്. ഇത്തരം അർഥവത്തായ ശബ്ദരൂപങ്ങളാണ് രൂപിമങ്ങൾ (Morpheme). ശബ്ദരൂപങ്ങളുടെ ക്രമീകരണംകൊണ്ടാണ് രൂപിമങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ഭാഷയിലെ രൂപിമങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം രൂപിമവിജ്ഞാനം (Morphology) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. സംസാരിക്കുന്ന സമയത്ത് ആളുകൾ വാക്കുകൾ നിർത്തിയല്ല പറയുന്നത്. നമുക്ക് ഒരു ഭാഷ അറിയില്ലെങ്കിൽ അതിലെ ഒരു വാചകം ശബ്ദങ്ങളുടെ തുടർച്ചയായ ഒരു അരുവിപോലെ അനുഭവപ്പെടും. എഴുതുമ്പോൾ മാത്രമാണ് നമ്മൾ ഒരു വാക്കിനെ മറ്റൊന്നിൽനിന്നു വേർതിരിക്കുന്നത്. ഒരു വാക്ക് അർഥവത്തായ ശബ്ദങ്ങളുടെ തുടർച്ചയാണ്. അതിനാൽ ഒരു പ്രത്യേക ഭാഷ അറിയില്ലെങ്കിൽ നമുക്ക് വാക്കുകളെ പ്രത്യേക യൂണിറ്റുകളായി കേൾക്കാൻ കഴിയില്ല. സ്വനിമത്തിൽ ഒന്നോ അതിലധികമോ സ്വനം (ശബ്ദങ്ങൾ) ഉള്ളതുപോലെ, ഒന്നോ അതിലധികമോ സമാനാർഥങ്ങളുള്ള രൂപങ്ങൾ (Morph) (ഒരു അർഥമുള്ള ഏറ്റവും ചെറിയ യൂണിറ്റ്) കൊണ്ടാണ് ഒരു രൂപിമം രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണമായി, ഇൻഡഫനിറ്റ് എന്ന വാക്കിലെ മുന്നേയുള്ള 'ഇൻ' എന്നതും അൺക്ലിയർ എന്ന വാക്കിലെ 'അൺ' എന്നതും ഇല്ല എന്നർഥമുള്ള രൂപമൂലകങ്ങളാണ്. ചില വാക്കുകൾ ഒറ്റ രൂപിമമാണെങ്കിലും, അധികം വാക്കുകളും രൂപപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത് രൂപിമങ്ങൾ കൂട്ടിയോജിപ്പിച്ചാണ്. ഉദാഹരണമായി, 'പശു' എന്ന വാക്ക് ഒറ്റ രൂപിമമുള്ള വാക്കാണ്. എന്നാൽ പശുക്കൾ എന്നത് പശു എന്ന മൂലരൂപവും ഒന്നിലധികം എന്നർഥമുള്ള 'കൾ' എന്ന പിൻപ്രത്യയവും (Suffix) ചേരുന്നതാണ്.

3. വാക്യഘടനാപഠനം (Syntax)

ഒരു തുറന്ന സംവിധാനമെന്ന നിലയിൽ ഭാഷയിൽ നമുക്ക്, മുമ്പു കേട്ട ശബ്ദങ്ങൾകൊണ്ട് അർഥവത്തായ ശബ്ദരൂപങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ ഓരോ ഭാഷയിലും ശൈലികളും വാക്യങ്ങളും നിർമിക്കാൻ ചില നിയമങ്ങളുണ്ട്. ഈ നിയമങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നതാണ് വാക്യഘടനാപഠനം (Syntax). കർത്താവ് ക്രിയയ്ക്കു മുൻപെയാണോ ശേഷമാണോ വേണ്ടത്? അല്ലെങ്കിൽ കർമം ക്രിയയുടെ തുടർച്ചയാണോ തുടങ്ങിയവയൊക്കെ ഈ പഠനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ വരുന്നു.

4. അർഥവിജ്ഞാനം (Semantics)

ഭാഷയിലെ വാക്യങ്ങൾ, ചൊല്ലുകൾ, വാക്കുകൾ, പ്രതീകങ്ങൾ എന്നിവയുടെയൊക്കെ അർഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് അർഥവിജ്ഞാനം(Semantics). വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങളിലെ ചിന്താക്രമവുമായും വിശ്വാസങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെടുത്തിയുള്ള ഭാഷയുടെ അർഥത്തെയാണ് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ പ്രധാനമായും പഠനവിധേയമാക്കുന്നത്. സാംസ്കാരിക പ്രതിഭാസങ്ങളുമായും കുടുംബ – ബന്ധുത്വപദങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ട വാക്കുകളുടെയും ആശയങ്ങളുടെയും അർഥം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനായി പ്രത്യേക പഠനമേഖലതന്നെ രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രത്യേക പഠനമേഖല വംശീയവിജ്ഞാനീയം (Ethno Semantics) എന്നറിയപ്പെടുന്നു. വൈജ്ഞാനിക നരവംശശാസ്ത്രവുമായി ഇത് ഏറെ ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്താം

1. ജോടി കണ്ടെത്തുക.

   എ. ഭാഷയിലെ രൂപിമമൂലകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം : രൂപവിജ്ഞാനീയം. വാക്കുകളുടെയും പ്രതീകങ്ങളുടെയും മറ്റും അർഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം : ......

   ബി. അർഥവത്തായ ശബ്ദങ്ങളുടെ കൂട്ടം : രൂപിമം. ഭാഷയിലെ നിയമങ്ങൾ : ....

2. മൃഗങ്ങളുടെ ആശയവിനിമയരീതിയിൽനിന്നു മനുഷ്യന്റെ ഭാഷയെ വ്യത്യസ്തമാക്കുന്ന സവിശേഷതകൾ വിശദമാക്കുക.

3. സംസാരിക്കാൻ കഴിയുംവിധം മനുഷ്യനിലുണ്ടായിട്ടുള്ള ശരീരശാസ്ത്രപരമായ രൂപമാറ്റങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

4. ഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്ത ഘടകങ്ങൾ ഏതൊക്കെയെന്ന് പരിശോധിക്കുക, വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളിൽ അവ എങ്ങനെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു വിശകലനം ചെയ്യുക.

ഒരു ഭാഷയുടെ എല്ലാ സവിശേഷതകളും വിശകലനം ചെയ്യുന്നു മേഖലയാണ് വിവരണാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം (Descriptive Linguistics) എന്ന് നാം കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ പൊതുവായി ഭാഷ ധാരാളം മാറ്റങ്ങൾക്കു വിധേയമായിട്ടുണ്ട്. ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള സമഗ്രമായ കാഴ്ചപ്പാട് ലഭിക്കാനും ഭാഷയിൽ വന്ന മാറ്റം മനസ്സിലാക്കാനും ഒരേഭാഷയുടെ പഴയതും പുതിയതുമായ കാര്യങ്ങളിലെ വ്യത്യാസങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കാനും സഹായകമാവുന്ന ശാഖയും നമുക്ക് പരിചയപ്പെടാം.

IV. ചരിത്രാത്മകഭാഷാശാസ്ത്രം (Historical Linguistics)

നമുക്ക് പഴയ കാലത്തെ പത്രങ്ങളും വാരികകളും ശേഖരിച്ച് ആ കാലത്തെ ഭാഷാ പ്രയോഗങ്ങളുടെ മൗലികസവിശേഷതകൾ പരിശോധിക്കാം. പഴയതും പുതിയതുമായ കാലത്തെ ഭാഷയുടെ ഉപയോഗത്തിലെ വ്യത്യാസം കാണിക്കുന്ന ചാർട്ട് തയാറാക്കുക.

ഇംഗ്ലീഷ്	സംസ്കൃതം	ലാറ്റിൻ	ഗ്രീക്ക്	ജർമൻ	പഴയ ഇംഗ്ലീഷ്
ഫാദർ	പിതൃ	പാറ്റേർസ്	പറ്റിർ	വട്ടേർ	ഫെയ്ദർ
മദർ	മാതൃ	മാറ്റെർ	മിറ്റിർ	മട്ടർ	മോഡർ
ബ്രദർ	ഭ്രാതൃ	ഫ്രാറ്റെർ	ഫ്രാറ്റെർ	ബ്രുദർ	ബ്രോഡർ
ത്രീ	ത്രയ	ട്രൈസ്	ട്രെയ്സ്	ഡ്രെയ്	ബ്രെയ്
റെഡ്	രുധിര	റുബിർ	എറിത്രോസ്	റോട്ട്	റീഡ്
ഫൂട്ട്	പാദ	പെഡിസ്	പോഡോസ്	ഫൂസ്സ്	ഫോട്ട്

പട്ടിക-1ഇന്തോ-യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളിലെ വാക്കുകളുടെ താരതമ്യ ചാർട്ട്:
(സ്രോതസ്സ്: റെയ്മണ്ട് സ്കൂവിൻ ആന്റ് ക്രിസ്റ്റഫർ ആർ ഡിക്രൂസ്.
ആന്ത്രോപോളജി എ ഗ്ലോബൽ പെർസ്പക്റ്റീവ് - *2008* പേജ്- *315)*

കാലാനുസൃതമായി ഭാഷയുടെ ഉപയോഗം, പദരൂപങ്ങൾ, ഘടന തുടങ്ങി വിവിധ മേഖലകളിൽ വന്ന മാറ്റം മനസ്സിലാക്കുന്നത് രസകരമായിരിക്കും. മാറുന്ന സാമൂഹികാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കാൻ ഭാഷാസവിശേഷതകൾ വിശകലനം ചെയ്യുന്നത് സഹായകമാണ്. ചരിത്രാത്മകഭാഷാശാസ്ത്രം (Historical Linguistics) ഈ മേഖലയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഠനമാണ്. വ്യത്യസ്ത കാലഘട്ടത്തിലെ ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം, മാറ്റം എന്നിവയെക്കുറിച്ചും ഭാഷകൾ തമ്മിലുള്ള ചരിത്രപരമായ ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും പഠിക്കുന്ന മേഖലയാണിത്. ഇന്നു നിലവിലുള്ള ഭാഷകൾ പഠിച്ചുകൊണ്ട് ഭാഷാചരിത്രശാസ്ത്രജ്ഞർക്ക് ആദിമഭാഷകളുടെ പല സവിശേഷതകളും പുനർനിർമിക്കാൻ കഴിയും. ഇന്നത്തെ ഭാഷകളെല്ലാം ഒരേ ഭാഷാപൈതൃകത്തിൽനിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നവയാണ്. ആയിരക്കണക്കിന് വർഷങ്ങൾകൊണ്ടാണ് ഈ ഭാഷകളെല്ലാം വിവിധ ഉപഭാഷകളായി രൂപം കൊണ്ടത്. ഇവയുടെ ആദ്യകാലരൂപം പൂർവഭാഷ (Proto Language) എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

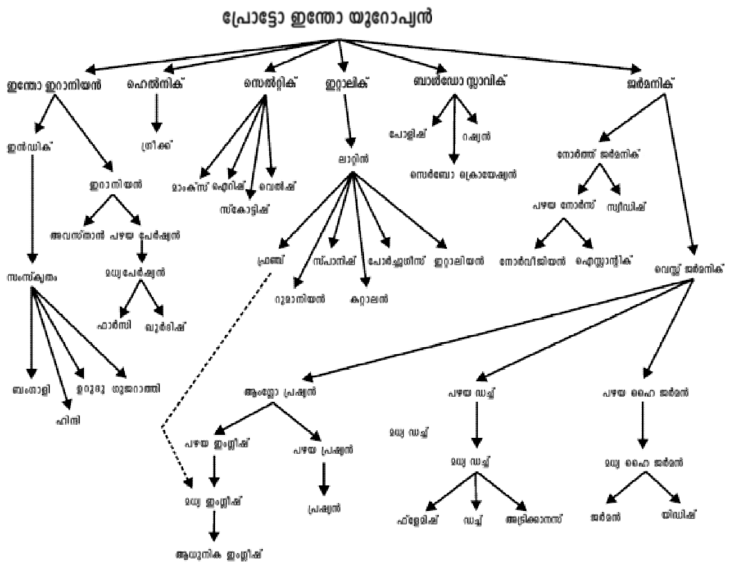

ചാർട്ട് 5.1 പ്രോട്ടോ ഇന്തോ – യൂറോപ്യൻ ഭാഷാകുടുംബം

ഒരേ പൂർവഭാഷയിൽനിന്നു രൂപപ്പെട്ടുവന്ന ഭാഷകളെല്ലാം ഒരു പൊതുഭാഷാ കുടുംബത്തിൽ (Language Family) ഉൾപ്പെടുന്നു. ശബ്ദാധിഷ്ഠിതവും രൂപപരവുമായ (Sounds and words) സവിശേഷതകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഭാഷാകുടുംബങ്ങൾ രൂപംകൊള്ളുന്നത്. ഏകദേശം 1786 ഓടെ ചരിത്രാത്മകശാസ്ത്രമേഖല ആരംഭിക്കുകയുണ്ടായി. ഇക്കാലയളവിൽ സർ വില്യം ജോൺസ് ലോകത്തിലെ വ്യത്യസ്തഭാഷകൾ തമ്മിൽ ചില സാമ്യങ്ങൾ കണ്ടെത്തി. ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രിക്ക്, ജർമൻ, ലാറ്റിൻ, സംസ്കൃതം എന്നീ ഭാഷകൾ തമ്മിൽ ചില ഭാഷാപരമായ സാദൃശ്യങ്ങൾ അദ്ദേഹം നിർദേശിച്ചു. ഇത് ഈ ഭാഷകളുടെ ഒരു പൈതൃകഭാഷയിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ഭവം സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ഭാഷകളെല്ലാം ഇന്തോ - യൂറോപ്യൻ (Indo - European) എന്ന ഒറ്റ ഭാഷാകുടുംബത്തിൽപ്പെട്ടവയാണ്. ഇവ പൊതുവായി ചില വാക്കുകളും വ്യാകരണവും പങ്കുവയ്ക്കുന്നതായി കാണാം. ഉദാഹരണമായി ഇംഗ്ലീഷ് വാക്കായ ത്രീ, സംസ്കൃതത്തിൽ ത്രയം, ലാറ്റിനിൽ ട്രെസ്, ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ ട്രൈസ്, ജർമൻഭാഷയിൽ ഡ്രെയ് എന്നിങ്ങനെയാണ് ഉച്ചരിക്കുന്നത്. ഇന്തോ -യൂറോപ്യൻ ഭാഷകൾ ഏകദേശം 5000 മുതൽ 6000 വർഷങ്ങൾക്കു മുൻപ് സംസാരിച്ചിരുന്ന ഒരു ഭാഷയിൽനിന്നു രൂപപ്പെട്ടതാണെന്ന അഭിപ്രായമാണ് പണ്ഡിതർക്കിടയിലുള്ളത്. ഇന്തോ യൂറോപ്യൻ ഭാഷകളുടെ ഈ ആദ്യരൂപം പ്രോട്ടോ ഇന്തോ - യൂറോപ്യൻ (Proto Indo - European) എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

ഭാഷോൽപ്പത്തിസിദ്ധാന്തങ്ങൾ (Theories of Origin of Languages)

ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവത്തെക്കുറിച്ച് വിവിധ വിശ്വാസങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളുമുണ്ട്. മതിയായ തെളിവുകളുടെ അഭാവംമൂലം ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവം സംബന്ധിച്ച് ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരാൻ ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായി ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞർ നേരത്തേ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന്, ജനിതക വിവരങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ കൂടുതൽ തെളിവുകൾ നമുക്ക് ലഭ്യമാണ്.

പുരാവസ്തുരേഖകൾ പ്രകാരം, നിയാണ്ടർതാൽ മനുഷ്യന് ഭാഷാപരമായ ആശയവിനിമയത്തിന് അവശ്യം വേണ്ട നാഡീവ്യൂഹവളർച്ചയും ശാരീരികസവിശേഷതകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ നിയാണ്ടർതാൽ മനുഷ്യൻ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചതു സംബന്ധിച്ച് അഭിപ്രായവ്യത്യാസം നിലനിൽക്കുന്നു. ആംഗ്യഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയം (Gestures) ആണ് ആദ്യമുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും പിന്നീട് സംസാരഭാഷയിലേക്കു മാറി.

അതിജീവനത്തിനായി ഉപകരണങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിന് നമ്മുടെ കൈകൾ സ്വതന്ത്രമാകേണ്ടത് പ്രധാനമായിരുന്നു. അതിനാൽ, ആദ്യകാലത്ത് കൈകൊണ്ടുള്ള ആംഗ്യഭാഷയ്ക്കു പകരം മുൻകാല മനുഷ്യർ, ആശയവിനിമയത്തിന് ശബ്ദം ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ തുടങ്ങി. കൈകളെ സ്വതന്ത്രമാക്കുന്നതിനു പുറമേ, മനുഷ്യർക്ക് ഇരുട്ടിൽ സംസാരിക്കാനും അതു സഹായിച്ചു. കഴിഞ്ഞുപോയ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർക്ക് ആശയവിനിമയം നടത്താൻ സാധിച്ചു. എന്നാൽ മനുഷ്യർ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങിയ കാലം അജ്ഞാതമാണ്. മിക്കവാറും ഇത് ശിലായുഗ ഹോമോസാപിയനുകളുടെ കാലഘട്ടത്തിലായിരിക്കും രൂപപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാവുക. ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ചില അനുമാനസിദ്ധാന്തങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

മനുഷ്യമനസ്സ് ജനനസമയത്ത് ഒരു വൃത്തിയായ സ്ലേറ്റിനു തുല്യമാണ് (ടാബുലാരസ) എന്ന് ജോൺ ലോക്ക് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ശീലത്തിന്റെ ഭാഗമായാണ് കുഞ്ഞുങ്ങൾ ഭാഷ പഠിക്കുന്നത്. ഈ സങ്കൽപ്പനത്തെ ബി.എഫ്. സ്കിന്നർ കൂടുതൽ വിപുലപ്പെടുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പ്രതികരണത്തിലൂടെയാണ് പഠനം നടക്കുന്നത്. റെനെ ഡെസ്കാർട്ട് ഇതിനു വിരുദ്ധമായ കാഴ്ചപ്പാട് മുന്നോട്ടു വച്ചു. മനുഷ്യമനസ്സിൽ അന്തർലീനമായ ആശയങ്ങളോ ഘടകങ്ങളോ ആണ് ഭാഷാപഠനത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമാവുന്നത്. പിന്നീട് മനുഷ്യന് ഏതു ഭാഷയും ആർജിക്കാൻ ശേഷിയുണ്ടെന്ന് തിരിച്ചറിഞ്ഞു.

1. ബൗ വൗ സിദ്ധാന്തം (Bow-vow Theory): പട്ടികളുടെയും മറ്റും കുരയെ അനുകരിച്ചാണ് സംസാരഭാഷ രൂപപ്പെട്ടത്.
2. പൂഹ് പൂഹ് സിദ്ധാന്തം (Pooh-pooh Theory): വേദനാജനകമായ അനുഭവത്തിൽനിന്നുണ്ടായ ശബ്ദത്തിൽനിന്നാണ് ഭാഷ ഉണ്ടായത്.
3. ഡിങ് ഡോങ് സിദ്ധാന്തം (Ding-Dong Theory): ശബ്ദത്തിന്റെയും അർഥത്തിന്റെയും മിശ്രണത്തിലൂടെ ക്രമാനുഗതമായി സംസാരം വികസിച്ചുവന്നു.
4. യോ ഹെ ഹോ സിദ്ധാന്തം (Yo-he-ho Theory): വായയുടെ ശക്തമായ പേശീപ്രവർത്തനത്തിലൂടെ ശ്വാസം നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് ശബ്ദം രൂപപ്പെടുത്തി.
5. ആംഗ്യസിദ്ധാന്തം (Gestural Theory): ആംഗ്യങ്ങളുടെയും നിൽപ്പിന്റെയും താളത്തിനനുസരിച്ച് മനുഷ്യൻ നാവു ചലിപ്പിക്കുകയും ക്രമേണ അത് ഭാഷയുടെ വളർച്ചയ്ക്ക് സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.
6. ടാരാര ബൂം ഡെ യെ സിദ്ധാന്തം (Tarara- boom-de-ye Theory): സന്തോഷപ്രകടനത്തിന്റെ ഫലമായാണ് സംസാരം രൂപപ്പെട്ടത്. ആദ്യകാല മനുഷ്യർ വേട്ടയാടലിൽ നേട്ടം ലഭിച്ചപ്പോൾ സന്തോഷിക്കുകയും അത് പ്രകടിപ്പിക്കാനുണ്ടാക്കിയ ശബ്ദങ്ങൾ ക്രമേണ സംസാരമായി മാറുകയും ചെയ്തുവെന്നാണ് ഈ സിദ്ധാന്തം അനുമാനിക്കുന്നത്.

സംസാരിക്കാനുള്ള ശേഷിയുമായാണ് മനുഷ്യശിശുക്കൾ ജനിക്കുന്നത്. ജനിച്ചയുടനെ ഇംഗ്ലീഷ്, മലയാളം തുടങ്ങി ഏതെങ്കിലുമൊരു പ്രത്യേക ഭാഷസംസാരിക്കാനായി അവർ മുൻകൂട്ടി തയാറാക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. നമ്മൾ സാംസ്കാരികവൽക്കരണ (Enculturation) പ്രക്രിയയിലൂടെയാണ് സ്വന്തം സംസ്കാരം പഠിച്ചെടുക്കുന്നത്. ഇത്തരത്തിൽ ഭാഷയുടെ സ്വനങ്ങളും സ്വനിമങ്ങളും ആർജിക്കുന്നത് ആ ഭാഷയുമായുള്ള സമ്പർക്കത്തിലൂടെയാണ്. ഭാഷയെ സംബന്ധിച്ച് പല പണ്ഡിതർ വ്യത്യസ്ത ആശയങ്ങൾ അവതരിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഭാഷ സമാർജനം (Language Acquisition)

ഭാഷ ആർജിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ച് വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകളാണുള്ളത്. ഇതിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട ആശയങ്ങളിലൊന്ന് അമേരിക്കൻ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനായ നോം ചോംസ്കിയാണ് മുന്നോട്ടുവച്ചത്. എങ്ങനെയാണ് ജനങ്ങൾ വ്യാകരണം ആർജിക്കുന്നത് എന്ന് അദ്ദേഹം പരിശോധിക്കുന്നു. മിക്കവാറും ആളുകൾക്ക് ഭാഷയുടെ നിയമങ്ങൾ വിശദീകരിക്കാൻ കഴിയില്ല. എന്നാൽ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതരത്തിൽ, വാക്യങ്ങളിൽ അവ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ചോംസ്കിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ എല്ലാ കുഞ്ഞുങ്ങളും ഈ സങ്കീർണമായ നിയമങ്ങൾ അനായാസം സ്വന്തമാക്കുന്നു. വ്യാകരണനിയമങ്ങൾ പഠിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും അർഥപൂർണമായ ഒരു പ്രസ്താവന നിർമിക്കുന്നതിൽ അവർക്ക്

നോം ചോംസ്കി അമേരിക്കൻ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനും തത്ത്വചിന്തകനുമാണ്. 1928 ഡിസംബർ ഏഴിനാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ 'ട്രാൻസ്ഫർമേഷണൽ ജനറേറ്റീവ് ഗ്രാമർ' എന്ന സിദ്ധാന്തം കൊഗ്നിറ്റീവ് ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിൽ വലിയ മാറ്റമുണ്ടാക്കി. ഭാഷയുടെ ഘടനയിൽ ഉൾച്ചേർന്ന തത്ത്വങ്ങൾ മനുഷ്യമനസ്സിൽ ജൈവപരമായി നിർണയിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നതാണ് ചോംസ്കിയുടെ വാദം. അതിനാൽ അത് ജനിതകമായി കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നു.

ഒരു വിദേശഭാഷ പഠിക്കുന്നതിനെ ഭയക്കേണ്ടതില്ല. കാരണം, ഏതു ഭാഷയും പഠിക്കാൻ കഴിയുംവിധമാണ് നമ്മുടെ തലച്ചോർ രൂപകല്പന ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

ബുദ്ധിമുട്ടില്ല. അതിനാൽ, ഭാഷ ആർജിച്ചെടുക്കാൻ സഹായിക്കുന്ന വിധത്തിൽ മുൻകൂട്ടി തയാറാക്കപ്പെട്ട ഒരു മസ്തിഷ്കവുമായാണ് മനുഷ്യർ ജനിക്കുന്നതെന്ന് ചോംസ്കി പറയുന്നു. ഈ മുൻകൂട്ടി തയാറാക്കപ്പെടലിനെ ചോംസ്കി 'സാർവഭാഷികവ്യാകരണം' (Universal Grammar) എന്നു വിളിക്കുന്നു. സാർവത്രിക വ്യാകരണം ഒരു മാതൃക (Model) പോലെയാണ്. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ സാർവത്രികവ്യാകരണം കുഞ്ഞുങ്ങളെ ഭാഷ നേടുന്നതിനും മുമ്പു കേട്ടിട്ടില്ലാത്ത വാക്യങ്ങൾ നിർമിക്കുന്നതിനും സഹായിക്കുന്നു.

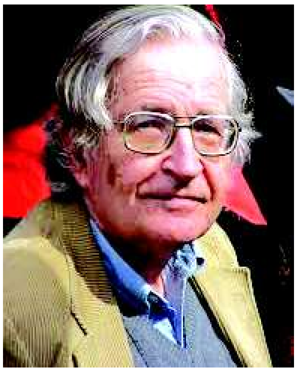

ചിത്രം. 5.5 നോം ചോംസ്കി

വ്യത്യസ്ത സ്ഥലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്ത ഭാഷകളായിരിക്കുമെന്ന് നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ നേരത്തേതന്നെ കരുതിയിരുന്നു. മനുഷ്യവളർച്ചയിൽ ഒരു നിർണായക കാലമുണ്ടെന്ന് ചോംസ്കിയും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ജനനം മുതൽ പ്രായപൂർത്തിയാവുന്നതു വരെയുള്ള കാലമാണിത്. ഈ സമയത്ത് ഭാഷ ആർജിച്ചെടുക്കണം. ഭാഷയെ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ കുട്ടികൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിയില്ലെങ്കിൽ, അവർക്ക് ഒരിക്കലും അത് നേടാൻ കഴിയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ അവർക്ക് ഭാഷയുടെ ആരംഭദശയിലുള്ള രൂപത്തിൽ മാത്രമേ പഠിക്കാൻ കഴിയൂ. മനുഷ്യമസ്തിഷ്കത്തിൽ ഭാഷാപഠനത്തിന് ജനിതകമായി രൂപപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കരടുരൂപങ്ങൾ (Blue prints) അല്ലെങ്കിൽ മൊഡ്യൂളുകൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്ന് ചോംസ്കി വിശ്വസിക്കുന്നു. അത് കുട്ടികളെ അവരുടെ വളർച്ചയോടൊപ്പം ഭാഷ പഠിക്കാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്നു. മനുഷ്യഭാഷകൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ചോംസ്കിയുടെ അഭിപ്രായത്തിൽ അവയ്ക്ക് വ്യത്യാസങ്ങളേക്കാൾ സാമ്യമാണുള്ളത്. ഒരു സാങ്കൽപ്പിക സാഹചര്യത്തിൽ ചന്ദ്രനിൽനിന്നു ഭൂമിയിലേക്കു വരുന്ന സഞ്ചാരി, എല്ലാ മനുഷ്യരും സംസാരിക്കുന്നത് ഒരേ മനുഷ്യഭാഷയുടെ വ്യത്യസ്ത ഭാഷാഭേദങ്ങളാണെന്ന് മാത്രമേ മനസ്സിലാക്കൂ.

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്താം

1. എ, ബി, സി എന്നീ നിരകൾ ശരിയായി യോജിപ്പിക്കുക.

എ	ബി	സി
സാർവഭാഷികവ്യാകരണം	പൂർവഭാഷ	ചരിത്രാത്മകഭാഷാശാസ്ത്രം
ഭാഷാകുടുംബം	ആംഗ്യഭാഷയിൽ നിന്നു സംസാരഭാഷയിലേക്ക്	തലച്ചോറിന്റെ മുൻകൂട്ടിയുള്ള ക്രമീകരണം
ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവവും മാറ്റവും	നോം ചോംസ്കി	ഡോട്ടർ ലാംഗ്വേജ്

2. ചരിത്രപരമായ ഭാഷാവികാസം എന്നതു പരിശോധിക്കുക.
3. ഭാഷയുടെ ഉദ്ഭവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവിധ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ പട്ടികപ്പെടുത്തുക.
4. ഭാഷ ആർജിക്കുന്ന പ്രക്രിയ വിശകലനം ചെയ്യുക.

ഭാഷയിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയത്തിന് പുറമെ, സന്ദേശങ്ങൾ കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിന് നാം നമ്മുടെ മുഖവും ശരീരഭാഗങ്ങളുമെല്ലാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആംഗ്യങ്ങൾ, മുഖഭാവങ്ങൾ, ശരീരചലനങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഉൾപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നടത്തുന്ന ഇത്തരം ആശയവിനിമയം വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം (Non Verbal Communication) എന്നറിയപ്പെടുന്നു.

VI. വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം (Non verbal Communication)

വാചികസംജ്ഞകളോ വാക്കാലുള്ള സന്ദേശങ്ങളോ ഉപയോഗിക്കാതെ സന്ദേശങ്ങൾ അയയ്ക്കുകയും സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആശയവിനിമയരീതിയാണ് വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം (Non-verbal Communication). സ്പർശനം, ശരീരഭാഷ, അല്ലെങ്കിൽ നിൽപ്പ്, മുഖഭാവങ്ങൾ, കണ്ണുകൾ തമ്മിലുള്ള ആശയവിനിമയം എന്നിവയെല്ലാം ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഇത്തരം ആശയവിനിമയത്തിൽ പ്രധാന മേഖലകൾ താഴെ പറയുന്നവയാണ്. വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയരീതി വിവിധ സമൂഹങ്ങളിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

പട്ടിക 5.6. വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയം

ഇനി നമുക്ക് സാമൂഹിക ഇടപെടലിന്റെ ഒരു ഉദാഹരണം തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ക്ലാസിൽ അത് മൂകാഭിനയരൂപത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. ഇത്തരം ആശയവിനിമയത്തിന്റെ ഗുണങ്ങളും പരിമിതികളും കണ്ടെത്തുകയും ഒരു റിപ്പോർട്ട് തയാറാക്കുകയും ചെയ്യുക.

പട്ടിക 5.7. മുഖഭാവങ്ങൾ

1. അംഗചേഷ്ടാവിജ്ഞാനം (Kinesics)

ഇത് ശരീരഭാഷയുടെ പഠനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട മേഖലയാണ്. പലതരം ശരീരചലനങ്ങളിലൂടെ നമുക്ക് വ്യത്യസ്തമായ സൂചനകൾ നൽകാൻ കഴിയും. വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയത്തിലെ ശരീരചലനങ്ങൾ, ആംഗ്യങ്ങൾ എന്നിവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പഠനമാണിത്. വിവിധ ശരീരചലനങ്ങൾ താഴെ കൊടുക്കുന്നു.

a. **മുഖഭാവങ്ങൾ** (Facial expression): മനുഷ്യർ രണ്ടു ലക്ഷത്തി അൻപത്തയ്യായിരത്തിലധികം വ്യത്യസ്ത മുഖഭാവങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതായി ഗവേഷകർ അനുമാനിക്കുന്നു. വിവിധ സാഹചര്യങ്ങളിൽ മിക്കവാറും ഈ പ്രകടനങ്ങൾക്കെല്ലാം വ്യത്യസ്താർഥങ്ങളായിരിക്കും ഉണ്ടാവുക. പുഞ്ചിരി സാധാരണ സന്തോഷത്തിന്റെയോ സൗഹൃദത്തിന്റെയോ അടയാളമായാണ് കരുതപ്പെടുന്നത്. എന്നാൽ ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഇതൊരു അപമാനിക്കലായും കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു.

പട്ടിക 5.8. സ്ഥല ഉപയോഗത്തിന്റെ വ്യത്യാസം

b. **ആംഗ്യങ്ങൾ (Gestures):** നമ്മൾ വസ്തുക്കളെ പല രീതിയിലാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. അത് ചിലപ്പോൾ വിരലുകൾകൊണ്ടോ കണ്ണുകൊണ്ടോ താടികൊണ്ടോ, തലകൊണ്ടോ ഒക്കെയായിരിക്കാം. ചില സമൂഹങ്ങളിൽ തല താഴോട്ടും മേലോട്ടും ചലിപ്പിക്കുന്നത് അതെ എന്നും ഇരു ദിശകളിലേക്ക് ചലിപ്പിക്കുന്നത് അല്ല എന്നും അർഥമാക്കിയാണ്. എന്നാൽ മറ്റു ചില സംസ്കാരങ്ങളിൽ ഇതിന് തികച്ചും വിപരീതാർഥമാണുള്ളത്. എന്തെങ്കിലും കാര്യം പ്രകടിപ്പിക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ശരീരത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഭാഗം ബോധ പൂർവം ചലിപ്പിക്കുന്നതിനെയാണ് ആംഗ്യം എന്നതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്.

c. **ശരീരനില (Stature):** ഒരു പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ ഒരു വ്യക്തി എങ്ങനെയാണ് നിൽ ക്കുന്നത് എന്നതാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. വ്യത്യസ്ത സമൂഹിക, വ്യക്തിഗത സാഹ ചര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ദേഹഭാവം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശരീരനില അയാളുടെ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ നില, പ്രവർത്തനത്തിലെ ഉൾച്ചേരലിനുള്ള താൽപ്പര്യം തുടങ്ങി നിരവധി കാര്യങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. ഇത് ചിലപ്പോൾ ഒരാളുടെ സാമൂഹികപദവി, കടമ, സാംസ്കാരികവ്യത്യാസം തുടങ്ങിയവയെല്ലാം സൂചിപ്പിക്കും. ചില സംസ്കാരങ്ങളിൽ ചുമൽ താഴ്ത്തി, കഴുത്തു വളച്ച് താഴോട്ടുനോക്കി നടക്കുന്നവരെ വിധേയത്വസ്വഭാവമുള്ള വരായി കണക്കാക്കുന്നു.

D. **തലകുനിക്കൽ (Bowing):** വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിയത്തിലെ ഒരു പ്രധാന രൂപമാണ് തലകുനിക്കൽ. ജപ്പാനിൽ വ്യക്തികൾ പരിചയപ്പെടുമ്പോൾ ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നു. ഇത് ആദരവിന്റെ സൂചകമായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. ചില സംസ്കാരങ്ങളിൽ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി തലകുനിക്കുന്നത് വിശ്വാസസൂചകമായി കണക്കാക്കുന്നു.

2. അടുപ്പം (Proxemics)

ആശയവിനിമയം നടത്തുന്ന സമയത്ത് വ്യത്യസ്ത സമൂഹങ്ങളിലെ ജനങ്ങൾ അവർ തമ്മിലുള്ള അകലം സൂക്ഷിക്കുന്നതെങ്ങനെയെന്നതാണ് ഇത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. സാധാരണ നമ്മൾ ഏറ്റവും അടുത്ത ബന്ധുക്കളുടെയും സുഹൃത്തുക്കളുടെയും സമീപത്ത് മാത്രമേ കൂടുതൽ അടുത്തു നിന്ന് സംസാരിക്കുന്നുള്ളൂ.

3. സമയവിനിയോഗപഠനം (Chronemics)

വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയത്തിലെ സമയത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ് ഇത്. കൃത്യനിഷ്ഠ, കാത്തിരിക്കാനും ഇടപെടാനുമുള്ള താൽപ്പര്യം എന്നിവ ഇതിലുൾപ്പെടുന്നു. സമയത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തെ ജീവിതശൈലി, ദൈനംദിനനടപടികൾ, സംസാരത്തിന്റെ വേഗം, ചലനം കേട്ടിരിക്കുന്ന സമയദൈർഘ്യം എന്നിവയെല്ലാം സ്വാധീനിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, ചില' കമ്പനികളിൽ അഭിമുഖം നടക്കുമ്പോൾ സംസാരത്തിനിടയിൽ ഇടപെടാൻ മേലധികാരിക്ക് അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ ഒരു സാധാരണതൊഴിലാളി മേലധികാരിയെ കാണാൻ മുൻകൂട്ടി അനുവാദം ചോദിച്ച് കാത്തിരിക്കേണ്ടിവരും.

4. സ്പർശനം (Haptics)

സ്പർശനത്തിലൂടെയുള്ള ആശയവിനിമയരീതിയാണിത്. സ്പർശനാചാരങ്ങൾ ലോകത്തിൽ വലിയ അളവിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ചില രാജ്യങ്ങളിൽ ആളുകൾ പരസ്പരം കാണുമ്പോൾ ഉപചാരപൂർവം കവിളിൽ ഒരു പ്രാവശ്യം ഉമ്മവയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ മറ്റു ചില രാജ്യങ്ങളിൽ രണ്ടുകവിളിലും ഉമ്മവയ്ക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. സംസാരത്തോടൊപ്പം പരസ് പരം കൈകുലുക്കുന്നതാണ് സാധാരണ നിലനിൽക്കുന്ന ഉപചാരരീതി. സ്പർശനത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട

മറ്റൊരു രീതിയാണ് ആലിംഗനം. സ്പർശനത്തിലൂടെയുള്ള ആശയ വിനിമയ രീതി സംസ്കാരം, ലിംഗം, പ്രായം, വർഗം, ജാതി എന്നിവയ്ക്കനുസരിച്ചു മാറുന്നു.

ചില സമയങ്ങളിൽ മറ്റുള്ളവരുടെ ശ്രദ്ധപിടിച്ചുപറ്റാനായി അവരെ വിളിക്കുന്നതിനു പകരം നമ്മൾ ചില ശബ്ദങ്ങളുണ്ടാക്കാറുണ്ട്. ഭാഷയുടെ രീതിയിലല്ലാതെ, ഇങ്ങനെ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുന്നതും നമുക്ക് ആശയവിനിമയത്തിന് സഹായകമാവാറുണ്ട്. ഇത്തരം ആശയവിനിമയരീതികൾ വിശദമായി പരിചയപ്പെടാം.

VII. സഹഭാഷ (Para Language)

ശബ്ദത്തിന്റെ വ്യതിയാനത്തിലൂടെയും ക്രമീകരണത്തിലൂടെയുമുള്ള ആശയവിനിമയ രീതിയാണിത്. ഇവിടെ ശബ്ദത്തെ ഭാഷയുടെ ഒരു ഘടകം എന്ന നിലയ്ക്ക് കണക്കാക്കുന്നില്ല. ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നതു പോലെ ശബ്ദത്തിന്റെ സൂചകങ്ങളൊന്നുംതന്നെ ഉപയോഗിക്കുന്നുമില്ല. സഹഭാഷയിൽ കുലുങ്ങിച്ചിരിക്കുക, അലറുക, കിതയ്ക്കുക, കോട്ടുവായിടുക, ദീർഘനിശ്വാസം തുടങ്ങിയ രൂപങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നു. ഒരാൾ 'എന്തു പറയുന്നു' എന്നതിനു പകരം 'എങ്ങനെ പറയുന്നു'എന്നതാണിത് പരിഗണിക്കുന്നത്.

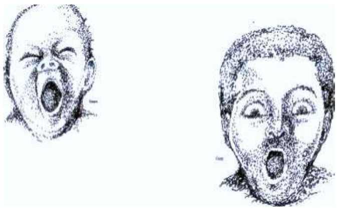

ചിത്രം 5.9 കോട്ടുവായിടലും ദീർഘശ്വാസവും

സഹഭാഷയിൽ ശബ്ദോപയോഗം രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് ശബ്ദഗുണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സംസാരിക്കുന്നയാളുടെ ശബ്ദത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലസവിശേഷതകളാണ് ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നത്. സ്വരാരോഹണം, ചുണ്ടുകളുടെ നിയന്ത്രണം, താളക്രമനിയന്ത്രണം, ശ്വാസദ്വാരനിയന്ത്രണം, ഗതിവേഗം തുടങ്ങിയവ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. ലഹരിവസ്തുക്കൾ ഉപയോഗിച്ച ഒരാളുടെ സംസാരത്തിലെ വ്യതിയാനങ്ങൾ, സാഹചര്യത്തിനനുസരിച്ച് എങ്ങനെ സംസാരം മാറുന്നു എന്നതിന്റെ ഉദാഹരണമാണ്. ഉയർന്ന സ്വരഗതിയിൽ സംസാരിക്കുന്നത് സംസാരിക്കുന്നയാൾ വികാരവിക്ഷോഭത്തിലാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് വാങ്മയ രൂപങ്ങളാണ് (Vocalisations). ഇത് യഥാർഥമായി മനസ്സിലാകുന്ന ശബ്ദവ്യത്യാസമാണ്. കരച്ചിൽ, ആക്രോശം, മന്ത്രണം, കോട്ടുവായിടൽ, ഞെട്ടൽ തുടങ്ങിയവ ഇതിനുദാഹരണങ്ങളാണ്.

ദീർഘനിശ്വാസമെന്നത് വായിലൂടെ ശക്തമായി ശ്വാസം വിടുന്നതാണ്. ഇത് അദ്ഭുതം, നടുക്കം, അറപ്പ് തുടങ്ങിയ വികാരപ്രകടനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗിക്കുന്നു. നെടുവീർപ്പ്, കോട്ടുവാ, ഞരക്കം എന്നിവയും ചില പ്രത്യേക വൈകാരികവും ശാരീരികവുമായ അവസ്ഥകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നെടുവീർപ്പ് ശക്തവും ശ്രവ്യവുമായ രീതിയിൽ വായിലൂടെയോ മൂക്കിലൂടെയോ വായു പുറത്തേക്കു വിടുന്നതാണ്. ആശ്വാസകരമായ ഒരു അവസ്ഥയിലാണ് നെടുവീർപ്പുണ്ടാകുന്നത്.

വ്യത്യസ്ത സംസ്കാരങ്ങളിലുള്ള സഹഭാഷയുടെ ഉപയോഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയും റിപ്പോർട്ട് തയാറാക്കുകയും ചെയ്യുക.

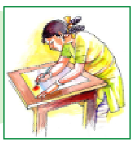

മുൻകാലങ്ങളിലെ പല സാംസ്കാരികരീതികളും വളരെയധികം മാറിയിട്ടുണ്ടെന്ന് നമുക്ക് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയും. അവയിൽ ചിലത് പൂർണമായും അപ്രത്യക്ഷമായിട്ടുണ്ട്. ഭാഷകളിൽ അത്തരമൊരു മാറ്റം നിങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? നിങ്ങളുടെ മാതൃഭാഷയിൽ എന്തെങ്കിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

മലയാളഭാഷ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി ധാരാളം പ്രചാരണങ്ങൾ നടക്കുന്നുണ്ട്. മിക്കപ്പോഴും മറ്റു ഭാഷകൾക്ക് കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം ലഭിക്കുന്നതുകൊണ്ടും മാതൃഭാഷയെ അവഗണിച്ചതു കൊണ്ടുമാണ് ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആഗോളവൽകൃതലോകത്തിലെ ഉപ യോഗത്തിനായി, ഒരു ആഗോളഭാഷയ്ക്ക് വേണ്ടിയും ആവശ്യം ഉയരുന്നുണ്ട്. ഒരു നരവംശ ശാസ്ത്ര വിദ്യാർഥിയെന്ന നിലയിൽ, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഭാഷകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നമുക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്. കാരണം, ഭാഷയിലെ ഏതൊരു മാറ്റവും അതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട സംസ്കാരത്തെയും ബാധിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഭാഷകൾ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതിനും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും അനുഗുണമായ മനോഭാവം വളർത്തേണ്ടതുണ്ട്. ആദ്യകാല അമേരിക്കൻ നരവംശശാസ്ത്ര ജ്ഞനായ ഫ്രാൻസ് ബോസ്, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഭാഷകളുടെയും സംസ്കാരത്തിന്റെയും രേഖപ്പെടുത്തലിനായി വാദിച്ചിരുന്നു. ഇതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തുന്ന മേഖല യാണ് പുനരുജ്ജീവനനരവംശശാസ്ത്രം (Salvage Anthropology). നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്ന ഭാഷക ളെക്കുറിച്ച് ഉൾക്കാഴ്ചയുണ്ടാകാൻ അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള കൂടുതൽ അറിവ് സഹായകമാവും.

VIII. ഭാഷയുടെ നഷ്ടവും പുനർജീവനവും (Language loss and Revival)

ലോകമെമ്പാടുമായി ആയിരക്കണക്കിന് ഭാഷകൾ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഭാഷകളിൽ പലതും കാലക്രമേണ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഒരു സമൂഹം മറ്റൊന്നിനുമേൽ നടത്തുന്ന അധിനി വേശമാണ് ഭാഷാനഷ്ടത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തമായ കാരണങ്ങളിലൊന്ന്. 500 വർഷത്തെ യൂറോപ്യൻ കോളനിവൽക്കരണം ഇത്തരത്തിലുള്ളൊരു സാഹചര്യമായിരുന്നു. പലപ്പോഴും, വിദേശരാഷ്ട്രീയനിയന്ത്രണം ഭാഷയുടെ ക്ഷയത്തിലേക്കോ പൂർണമായ നാശത്തിലേക്കോ നയിക്കുന്നു.

ഏതൊരു ഭാഷയുടെയും അന്യംനിന്നുപോകൽ, സാംസ്കാരികവും ചരിത്രപരവും പാരിസ്ഥിതി കവുമായി സവിശേഷ അറിവുകളുടെ തിരിച്ചെടുക്കാൻ പറ്റാത്ത തരത്തിലുള്ള നഷ്ടത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നു. ഓരോ ഭാഷയും മനുഷ്യരുടെ ലോകാനുഭവത്തിന്റെ അതുല്യമായ പ്രകടനമാണ്. അതിനാൽ ഏതൊരു ഭാഷയുടെ അറിവും ഭാവിയിലെ മൗലികമായ പല ചോദ്യങ്ങൾക്കുമുള്ള ഉത്തരം നൽകാൻ പ്രാപ്തമായവയാണ്. എപ്പോഴൊക്കെ ഒരു ഭാഷ മരിക്കുന്നുവോ, അപ്പോ ഴൊക്കെ നമുക്ക് മനുഷ്യഭാഷയുടെയും മനുഷ്യപുരാചരിത്രത്തിന്റെയും ലോകത്തിലെ വൈ വിധ്യമാർന്ന ആവാസവ്യവസ്ഥാപരിപാലനത്തിന്റെയും ഘടനയും ധർമവും മനസ്സിലാക്കാ നുതകുന്ന തെളിവുകൾ നഷ്ടമാവുകകൂടിയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതിലെല്ലാമുപരി, ഒരു ഭാഷ സംസാ രിക്കുന്ന ജനതയ്ക്ക് അവരുടെ ഭാഷാനഷ്ടം യഥാർഥത്തിലുള്ള വംശീയവും സാംസ്കാരി കവുമായ സ്വത്വത്തിന്റെ നഷ്ടപ്പെടലായാണ് അനുഭവപ്പെടുക.

(ബെർണാഡ് 1992 , ഹെയ്ൽ 1998)

കഴിഞ്ഞ 500 വർഷത്തിനുള്ളിൽ 3500 ഓളം ഭാഷകൾ അന്യംനിന്നുപോയതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. പടിഞ്ഞാറൻ യൂറോപ്പിൽ കാർഷികസാമ്രാജ്യങ്ങളുടെ വ്യാപനം മൂലം നൂറുകണക്കിനു ഭാഷകൾ അപ്രത്യക്ഷമായി. ഈ സാമ്രാജ്യങ്ങളിലെ ഭരണാധികാരികൾ കിഴ്പ്പെടുത്തിയ ജനതയുടെ മേൽ അവരുടെ ഭാഷ അടിച്ചേൽപ്പിച്ചു. റോമാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ വ്യാപനത്തിനിടയിൽ ധാരാളം ആദിവാസിഭാഷകൾ അപ്രത്യക്ഷമായി. അവയ്ക്കു പകരം ലാറ്റിൻ ഭാഷ വ്യാപകമായി. കൊളംബസ് അമേരിക്ക കണ്ടുപിടിച്ചപ്പോൾ, തദ്ദേശീയ അമേരിക്കൻ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ രണ്ടായിരത്തിലേറെ ഭാഷകൾ നിലവിലുണ്ടായിരുന്നു. ഈ പ്രദേശത്തേക്ക് നടന്ന സ്പാനിഷ്, ബ്രിട്ടിഷ് കടന്നുകയറ്റം മൂലം മിക്ക പ്രാദേശികഭാഷകളും ഇല്ലാതായി. യുദ്ധം,

പകർച്ചവ്യാധികൾ, നിർബന്ധിതസ്വാംശീകരണം എന്നിങ്ങനെ ഇതിന് പല കാരണങ്ങളുണ്ടാകാം. ഇന്നു സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷകൾ 2100 ആകുമ്പോഴേക്കും പകുതിയായി കുറയും എന്ന് നരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ പ്രവചിക്കുന്നു.

ഗ്രൂപ്പുകളായി തിരിഞ്ഞ് നമ്മുടെ പ്രദേശത്തെ വംശീയന്യൂനപക്ഷ സമൂഹങ്ങളുടെ ഭാഷകൾ രേഖപ്പെടുത്താം.

വംശീയന്യൂനപക്ഷ വിഭാഗങ്ങളിൽ ജനിച്ച കുട്ടികൾ സ്കൂളുകളിലും ജോലിസ്ഥലങ്ങളിലുമൊക്കെ അവരുടെ മാതൃഭാഷയല്ല ഉപയോഗിക്കുന്നത്. സങ്കീർണമായ സമൂഹങ്ങളിൽ പൊതുവായി ഉപയോഗിക്കപ്പെടുന്ന ഒരൊറ്റ ഭാഷ പഠിക്കാനും പ്രയോഗിക്കാനുമുള്ള പ്രവണത നിലനിൽക്കുന്നു. വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ വ്യാപനം, ഇന്റർനെറ്റിന്റെ ജനകീയത, സെൽ ഫോണുകളിലെ ചെറുസന്ദേശങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷെന്ന ആഗോളമായ ഒരൊറ്റ ഭാഷയുടെ വ്യാപനത്തിനിടയാക്കി. ഇത് വ്യത്യസ്ത വംശീയപശ്ചാത്തലത്തിലുള്ളവർക്ക് പരസ്പരം ആശയവിനിമയം ചെയ്യാൻ സഹായകമായി. എന്നാൽ മറ്റു ഭാഷകൾ നഷ്ടപ്പെടുക എന്ന അപകടത്തിന് കാരണമാവുകയും ചെയ്തു.

അന്യംനിന്നു പോകുന്ന ഭാഷകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നതിനും ഇന്റർനെറ്റ് ശരിക്കും ഒരു ശക്തമായ ഉപാധിയാണ്. ഭാഷയും സാംസ്കാരികവൈവിധ്യവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്നതിനായി യുനെസ്കോ (UNESCO) ചില നടപടികൾ ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇന്റർനെറ്റിൽ ബഹുഭാഷാപ്രവർത്തനം പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതാണ് അവയിൽ ഒന്ന്. ഡിജിറ്റൽ വിഭജനംകൊണ്ടുള്ള അകൽച്ച കുറയ്ക്കാൻ ഇത് സഹായിച്ചു. യുനെസ്കോയുടെ ഭരണഘടന ഭാഷാവൈവിധ്യത്തിന്റെ പരിപാലനവും നിലനിർത്തലും ഒരു അടിസ്ഥാന പ്രമാണമായി ഉൾക്കൊള്ളുന്നു.

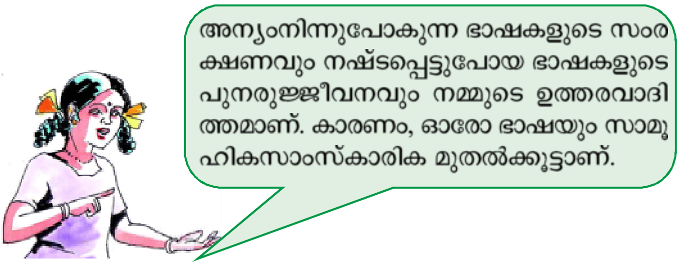

ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രജ്ഞർ, പൊതുഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനൊപ്പം പ്രാദേശിക ജനങ്ങളെ അവരുടെതന്നെ ഭാഷയും ഉപയോഗിക്കാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന ദ്വിഭാഷാപദ്ധതി നിർദേശിക്കുന്നു. ഒരു ഭാഷ സജീവമായി നിലനിൽക്കാൻ ആ ഭാഷയിൽ എഴുതുന്നയാളുകൾ ഉണ്ടാവണം. പ്രാദേശികജനങ്ങൾക്ക് അവരുടെ സ്വന്തം ഭാഷയിൽ എഴുതാൻ പ്രോത്സാഹനം നൽകണം. കംപ്യൂട്ടർ കീബോർഡുകൾ പുനക്രമീകരിച്ചുകൊണ്ട് ഇത്തരം പാഠങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുത്താൻ പ്രയത്നിക്കേണ്ടതാണ്.

ഒരൊറ്റ ഭാഷയും അന്യംനിന്നുപോകാതിരിക്കാനും ഓരോ ഭാഷയും വരുംതലമുറയ്ക്കായി നിലനിർത്തുന്നതിനും നമുക്കും ഉത്തരവാദിത്തമുണ്ട്. എന്തുകൊണ്ട് നാം ഭാഷാവൈവിധ്യത്തിനായി നിലകൊള്ളണം എന്നതിന്റെ സാധൂകരണമാണ്, നവാജോ വയോധികന്റെ താഴെ കൊടുക്കുന്ന വാക്കുകൾ:

"നിങ്ങൾ ശ്വസിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ വായു നിലനിൽക്കുന്നില്ല.

നിങ്ങൾ നടക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഭൂമി നിലനിൽക്കുന്നില്ല.
നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ലോകം നിലനിൽക്കുന്നില്ല."

പഠനപുരോഗതി വിലയിരുത്താം

1. ഭാഷ, സഹഭാഷ എന്നിവ തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ എഴുതുക.
2. ആശയവിനിമയത്തിന്റെ വ്യത്യസ്തതരം വാചികമല്ലാത്ത രൂപങ്ങൾ തിരിച്ചറിയുകയും അവയ്ക്ക് സംസ്കാരത്തിനനുസരിച്ചുള്ള വ്യത്യാസങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണെന്ന് പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുക.
3. അന്യംനിന്നുപോകുന്ന ഭാഷകളുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റെ ആവശ്യം സ്ഥാപിക്കാനുള്ള നിങ്ങളുടെ വാദങ്ങൾ പട്ടികപ്പെടുത്തുക.

സംഗ്രഹം

- നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രധാനപ്പെട്ട ശാഖകളിൽ ഒന്നായ ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം സാമൂഹികജീവിതത്തിന്റെ ഭാഗമായ ഭാഷയെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനമാണ്. അത് ഭാഷയെ ഒരു സാംസ്കാരികവിഭവമായും സംസാരത്തെ സാംസ്കാരികപ്രവർത്തനമായും പരിഗണിക്കുന്നു. നരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ രീതിശാസ്ത്രങ്ങളും സങ്കേതങ്ങളും ഇതിന് ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഭാഷയുടെ ഘടന, അതിന്റെ ഉദ്ഭവവും പരിണാമവും, ഭാഷാകുടുംബങ്ങൾ എന്നിവയെല്ലാം ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.
- ഭാഷയിലെ കാതലായ പദങ്ങൾ ഓരോ ജനസമൂഹത്തിന്റെയും സംസ്കാരവുമായി നേരിട്ട് ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഭാഷ വലിയൊരളവിൽ ജനങ്ങളുടെ ചിന്തയെയും അവരുടെ ലോകാവബോധത്തെയും നിർണയിക്കുന്നു. ഭാഷാനിർണയവാദമെന്ന ആശയം എഡ്വേഡ് സപീർ, ബെഞ്ചമിൻ വൂർഫ് എന്നിവരുടെ ഗവേഷണങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ ആശയം സപീർ-വോർഫ് സങ്കൽപ്പനം എന്നറിയപ്പെടുന്നു. ഭാഷ സാമൂഹിക പദവികളും കർത്തവ്യങ്ങളുമായും ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു പ്രത്യേകഭാഷ ഉപയോഗിക്കുന്ന ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ സാമൂഹികപദവി, ലിംഗം, വർഗം എന്നിവയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അതിന്റെ ഉപയോഗരീതി മാറുന്നതായി കാണാം. സംസ്കാരത്തിന്റെ പ്രതീകങ്ങൾ പങ്കുവയ്ക്കുന്നതിനും സംസ്കാരം തലമുറകളിൽനിന്നു തലമുറകളിലേക്ക് കൈമാറ്റം ചെയ്യുന്നതിനുമുള്ള മാധ്യമമായും ഭാഷ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സംസ്കാരവൽക്കരണം, സംസ്കാരാഗിരണം, സാംസ്കാരികവ്യാപനം തുടങ്ങിയവയെയെല്ലാം ഭാഷ സ്വാധീനിക്കുന്നു.
- മനുഷ്യരുടെ ആശയവിനിമയത്തിന്റെ പ്രധാന പ്രത്യേകതകളിലൊന്നാണ് ഉൽപ്പാദനക്ഷമത. മറ്റു ജീവികളിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യന് സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് ആശയവിനിമയരീതിയിൽ വ്യത്യാസം വരുത്താൻ സാധിക്കും. മറ്റൊരു സമയത്തേക്കോ സാഹചര്യത്തിലേക്കോ വാക്കുകൾ മാറ്റി ഉപയോഗിക്കാനും സാധിക്കും. നമുക്ക് ഭാവി- ഭൂതം- വർത്തമാനകാലങ്ങളിലെ സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കാൻ കഴിയുമെങ്കിലും മൃഗങ്ങൾക്ക് വർത്തമാനകാലത്തെ കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ വിനിമയം ചെയ്യാൻ സാധിക്കൂ.
- ഭാഷയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങൾക്ക് സാർവത്രികമായ അർഥങ്ങൾ കാണാൻ കഴിയില്ല. ഓരോ സമൂഹവും പ്രതീകങ്ങൾക്ക് അർഥം കൽപ്പിച്ചു നൽകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ശാരീരികമായ പല പരിവർത്തനങ്ങളും നമുക്ക് സംസാരിക്കാനുള്ള ശേഷി നേടിത്തന്നു. തലച്ചോറിലും സ്വനാവയവങ്ങളിലുമുണ്ടായ മാറ്റമാണ് മനുഷ്യർക്ക് സംസാരിക്കാൻ സഹായകമായത്.

- ഭാഷയുടെ ഘടകങ്ങളായ സ്വനിമം, രൂപിമം, വാക്യഘടന എന്നിവയെക്കുറിച്ച് വിശദമാക്കുന്ന മേഖലയാണ് ഘടനാത്മകഭാഷാശാസ്ത്രം. ഭാഷയുടെ ചരിത്രപരമായ പരിണാമം, അവ ഒന്നിൽനിന്നു മറ്റൊന്നുമായി എങ്ങനെ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നിവ ചരിത്രാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രം പരിശോധിക്കുന്നു. ഇത് ഭാഷകളെ അവയുടെ പൈതൃകത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വ്യത്യസ്ത ഭാഷാകുടുംബങ്ങളായി തരം തിരിക്കുന്നു.
- നമ്മളെങ്ങനെയാണ് ഭാഷ ആർജിച്ചെടുക്കുന്നത് എന്നും ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം പരിശോധിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞനായ നോം ചോംസ്കി സാർവഭാഷിക വ്യാകരണം എന്ന ആശയം അവതരിപ്പിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ മനുഷ്യർ ജനിക്കുന്നത് ഏതു ഭാഷയിലെയും വ്യാകരണം സ്വായത്തമാക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധം മുൻകൂട്ടി തയാറാക്കപ്പെട്ട തലച്ചോറുമായാണ്.
- ശരീരഭാഷ, മുഖഭാവങ്ങൾ, ആംഗ്യങ്ങൾ, കണ്ണുകളുടെ ബന്ധം എന്നിവ ഭാഷാരഹിത ആശയവിനിമയത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. വാങ്മയരൂപങ്ങളായ കുലുങ്ങിച്ചിരിക്കുക, അലറുക, കിതയ്ക്കുക, കോട്ടുവായിടുക, ദീർഘനിശ്വാസം തുടങ്ങിയവ സഹഭാഷയിലുൾപ്പെടുന്നു.
- നിലവിലുള്ള ഭാഷകൾ രേഖപ്പെടുത്തി വയ്ക്കുകയെന്നതും നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയവ തിരിച്ചു പിടിക്കുക എന്നതും കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആവശ്യമാണ്. അതിനാൽ ഭാഷാപരമായ ഘടകങ്ങളിൽ പ്രാവീണ്യമുള്ള നരവംശശാസ്ത്രവിദ്യാർഥികൾക്ക് മനുഷ്യന്റെ ജീവിതരീതിയെയും സംസ്കാരത്തെയും ഒരു പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടിൽ ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയും.

പഠിതാവ് പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ട ശേഷികൾ

- ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രവും ഭാഷാശാസ്ത്രവും തമ്മിലുള്ള സവിശേഷതകൾ താരതമ്യം ചെയ്യാനും ഒരു ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാനും കഴിയുന്നു.
- ഭാഷ ആർജിക്കാനുള്ള മനുഷ്യരുടെ ശേഷി വിശകലനം ചെയ്യുന്നു. നോം ചോംസ്കിയുടെ സംഭാവനകളെക്കുറിച്ച് അവലോകനം ചെയ്യാനും ഭാഷാഘടനയെക്കുറിച്ച് നിർധാരണം ചെയ്യാനും പഠിക്കുന്നു.
- ഭാഷയുടെ വികാസത്തെക്കുറിച്ച് മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒപ്പം, കാലക്രമത്തിൽ ഭാഷയിലുണ്ടാകുന്ന മാറ്റങ്ങളെക്കുറിച്ച് വിശകലനം ചെയ്ത് സാധൂകരിക്കാനാവുന്നു.
- അന്യംനിന്നുപോകുന്ന ഭാഷകൾ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിന്റെയും നഷ്ടപ്പെട്ടവ പുനരുജ്ജീവിപ്പിക്കേണ്ടതിന്റെയും ആവശ്യകത മനസ്സിലാക്കുന്നു.
- വാചികമല്ലാത്ത ആശയവിനിമയത്തിന്റെയും സഹഭാഷകളുടെയും സാധ്യത മനസ്സിലാക്കുന്നു. ഒപ്പം, സമകാലികസാമൂഹികസാഹചര്യത്തിലെ ചുമതല വേർതിരിച്ചറിയുന്നു.
- മനുഷ്യന് സംസാരശേഷി വികസിക്കാനിടയായ ശാരീരികരൂപമാറ്റത്തെക്കുറിച്ച് സാധൂകരിക്കാനും മനുഷ്യരുടെ ആശയവിനിമയലോകത്തെക്കുറിച്ച് വിശകലനം ചെയ്യാനും സാധിക്കുന്നു.

വിലയിരുത്തൽ ചോദ്യങ്ങൾ

1. കൂട്ടത്തിൽ പെടാത്തത് കണ്ടെത്തുക.

   എ) ബംഗാളി, ഉർദു, ഇംഗ്ലീഷ്, ഹിന്ദി

   ബി) ശരീരഭാഷ, കോട്ടുവായിടൽ, സ്പർശനം, അടുപ്പം

2. ജോടി കണ്ടെത്തുക, ഓരോന്നിനെക്കുറിച്ചും കുറിപ്പ് തയാറാക്കുക.

എ. ഭാഷയും സംസ്കാരവും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരസ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം: ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രം

ഭാഷയും സമൂഹവും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം: ....

ബി. സാഹചര്യം അനുസരിച്ച് ഭാഷ പരിഷ്കരിക്കാനുള്ള കഴിവ്: സൃഷ്ടിപരത

വ്യത്യസ്ത സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഭാഷ ഉപയോഗിക്കാനുള്ള കഴിവ്: ....

സി. പുക: തീയുടെ സ്വാഭാവികചിഹ്നം

അക്ഷരമാലയിലെ അക്ഷരങ്ങൾ: ....

ഡി. ഭാഷയിലെ ശബ്ദയൂണിറ്റ്: സ്വനിമം

അർഥപൂർണമായ ശബ്ദസങ്കലനം : ....

ഇ. ഭാഷയിലെ ചിഹ്നങ്ങൾ, പദങ്ങൾ തുടങ്ങിയവയുടെ അർഥത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പഠനം : അർഥവിജ്ഞാനം

അർഥപൂർണമായ ശബ്ദയൂണിറ്റുകളെ യോജിപ്പിക്കുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട നിയമങ്ങൾ: ....

3. താഴെപ്പറയുന്നവയെക്കുറിച്ച് ലഘു ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതുക.

എ. 'ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഷ പഠിക്കാതെ അവരുടെ സംസ്കാരത്തെ കുറിച്ചു പഠിക്കുന്നത് നിഷ്ഫലമാണ്'. അഭിപ്രായം വിലയിരുത്തുക, നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം വിശദീകരിക്കുക.

ബി. ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു ഭാഷാശാസ്ത്രം വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്ന് പരിശോധിക്കുക.

സി. നമ്മെ സംസാരിക്കാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്ന ശരീരഘടനയിലെ വ്യത്യസ്ത രൂപമാറ്റങ്ങൾ വിശകലനം ചെയ്യുക.

ഡി. 'മനുഷ്യചിന്തയുടെ ഒരു പ്രധാന നിർണയനഘടകം ഭാഷയാണ്.' ഈ ആശയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പണ്ഡിതരെ തിരിച്ചറിയുകയും അവരുടെ നിർദേശങ്ങൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുക.

ഇ. ഭാഷാഭേദങ്ങൾ എങ്ങനെയാണ് സാംസ്കാരികവ്യതിയാനങ്ങളെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നത് എന്ന് നിങ്ങളുടെ നിരീക്ഷണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനമാക്കി വിശകലനം ചെയ്യുക.

എഫ്. ചരിത്രാത്മക ഭാഷാശാസ്ത്രത്തിന്റെ സാധ്യതയും പ്രാധാന്യവും പരിശോധിക്കുക.

ജി. ഭാഷയുടെ 'സാർവത്രികവ്യാകരണം' എന്ന സങ്കൽപ്പവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പണ്ഡിതനെ തിരിച്ചറിയുകയും ഈ ആശയത്തിന്റെ കാതലായ ഭാഗം പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്യുക.

4. താഴെപ്പറയുന്നവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പ്രബന്ധം തയാറാക്കുക.

എ. പഠനമേഖലയുടെ വ്യാപ്തി, രീതിശാസ്ത്രങ്ങൾ, ഭാഷയുടെ പുനരുജ്ജീവനത്തിലെ പ്രയോഗസാധ്യത എന്നിവ വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ട് ഭാഷാനരവംശശാസ്ത്ര പഠനത്തിന്റെ പ്രസക്തിയെക്കുറിച്ച് സെമിനാർ പ്രബന്ധം തയാറാക്കുക.